

การใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตห้วยหมาก กรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์
ของ
รุ่งทิพย์ เอี่ยมจิตร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
พฤษภาคม 2551

การใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตห้วยหมาก กรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์
ของ
รุ่งทิพย์ เอี่ยมจิตร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

พฤษภาคม 2551

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตห้วยหมาก กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
รุ่งทิพย์ เอี่ยมจิตร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
พฤษภาคม 2551

รุ่งทิพย์ เอี่ยมจิตร. (2551). *การใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตหัวหมาก กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ.*

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งจำแนกตามตัวแปรดังนี้ เพศ ระดับชั้นปี ภูมิลำเนา ค่าใช้จ่ายต่อเดือนของนักศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว บุคลิกภาพ และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ปีการศึกษา 2550 จำนวน 240 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษาปริญญาตรี คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับดีพอใช้ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการศึกษา ด้านสังคม ด้านค่าใช้จ่าย นักศึกษาใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับดีพอใช้ ส่วนด้านการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับไม่ดี
2. นักศึกษาเพศชายและเพศหญิง มีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยโดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า การใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ด้านสังคม นักศึกษาเพศชายและเพศหญิง มีการใช้ชีวิต ด้านสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบเอและบุคลิกภาพแบบบี มีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยโดยภาพรวมแตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าทุกด้านที่นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบเอและบุคลิกภาพแบบบี มีการใช้ชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. นักศึกษาแต่ละชั้นปีมีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยโดยภาพรวมต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักศึกษาที่เรียนระดับชั้นปีต่างกันมีการใช้ชีวิตด้านการศึกษา และด้านการเข้าร่วมกิจกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีการใช้ชีวิตด้านค่าใช้จ่าย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
5. นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกันมีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยโดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกันมีการใช้ชีวิต ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
6. นักศึกษาที่มีค่าใช้จ่ายต่อเดือนต่างกัน มีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยโดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักศึกษาที่มีค่าใช้จ่ายต่อเดือน ต่างกันมีการใช้ชีวิตด้านการเข้าร่วมกิจกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7. นักศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกันมีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยโดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ต่างกันมีการใช้ชีวิตด้านสังคม และด้านค่าใช้จ่าย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

8. นักศึกษาที่มีสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาด้วยกันเพื่อนต่างกัน มีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยโดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักศึกษาที่มี สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาด้วยกันเพื่อนต่างกันมีการใช้ชีวิต ด้านการศึกษา และ ด้านสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักศึกษาที่มีสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาด้วยกันเพื่อนต่างกันมีการใช้ชีวิตด้านการเข้าร่วมกิจกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

THE CAMPUS LIFE OF UNDERGRADUATE STUDENTS AT THE
FACULTY OF LAW RAMKHAMHAENG UNIVERSITY,
HUAMARK DISTRICT, BANGKOK

AN ABSTRACT
BY
RUNGTIP AIEMJIT

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Educational Degree in Psychology
at Srinakharinwirot University
May 2008

Rungtip Aiemjit. (2008). *The Campus Life of Undergraduate Students at the Faculty of Law Ramkhamhaeng University, Huamark District, Bangkok*. Master's Project, M.Ed. (Educational Psychology). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor: Asst. Prof. Promptida Sankamkrue

The purposes of this research were to study and compare campus life of undergraduate students at the Faculty of Law, Ramkhamhaeng University by variables: gender, educational level, hometown, monthly expense, guardian 's economic level, personality, and interpersonal relationship between students and their peer groups . The samples consisted of 240 students of the Faculty of Law, Ramkhamhaeng University in the 2007 academic year. The instrument was campus life of undergraduate students ' questionnaires . The data was analysed by t-test, and one-way analysis of variance.

The results of this research were as follows.

1. The undergraduate students of the Faculty of Law, Ramkhamhaeng University spent the campus life at the moderate level. When considered the campus life by individual aspects, it was found that the education, social, and expense aspects were at the moderate level while the attending activity aspect was at the low level.

2. Male and female students did not spent different campus life, as a whole. When considered individual aspects, students with male and female students spent the social aspect differently at .05 level.

3. Students with type A or B personality spent the campus life, as a whole, differently at .05 level. When considered individual aspects, students with different personality type spent the campus life in every aspect differently at .05 level.

4. Students with different educational level spent the campus life, as a whole, differently at .01 level. When considered individual aspects, students with different educational level spent the education and attending activity aspects differently at .05 level and the expense aspect differently at .05 level.

5. Students with different hometown did not spent different campus life, as a whole. When considered individual aspects, students with different hometown spent the attending activity aspect differently at .01 level

6. Students with different monthly expense did not spent different campus life, as a whole. When considered individual aspects, students with different monthly expense spent the attending activity aspect differently at .05 level.

7. Students with different guardian ' s economic level spent the campus life, as a whole, differently at .01 level. When considered individual aspects, students with different guardian ' s economic level spent the social and expense aspects differently at .01 level.

8. Students with different interpersonal relationship between students and their peer groups spent the campus life, as a whole, differently at .01 level. When considered individual aspects, students with interpersonal relationship between students and their peer groups spent the education and social aspects differently at .01 level and did the attending activity aspect differently at .05 level.

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาของผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ ประธานควบคุมสารนิพนธ์ รองศาสตราจารย์เวณี กรีทอง กรรมการควบคุมสารนิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง กรรมการควบคุมสารนิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนวคิด และคำแนะนำ พร้อมทั้งให้ความกรุณาช่วยแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ด้วยความเมตตา ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์เวณี กรีทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์ อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา ที่กรุณาให้คำแนะนำและเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์เวณี กรีทองและคณาจารย์ภาควิชาการแนะแนว และจิตวิทยาการศึกษาทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทความรู้ และให้ความกรุณาต่อผู้วิจัยเสมอมา

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อองค์อาด - คุณแม่ประทุม เอี่ยมจิตร คุณรุ่งนภา เอี่ยมจิตร (พี่สาว) และสมาชิกทุกคนในครอบครัว คุณน้าประเทือง ประสพสันต์ พี่ ๆ เพื่อน ๆ ร่วมรุ่นจิตวิทยาการศึกษาทุกคน ที่ได้คอยให้กำลังใจและให้ความช่วยเหลือต่อผู้วิจัยด้วยดีเสมอมา และขอขอบคุณ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการวิจัยเป็นอย่างดี

ขอให้สารนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นสิ่งที่นำมาซึ่งความภาคภูมิใจต่อการมีส่วนร่วมของผู้มีพระคุณ ทุกๆ ท่าน โดยผู้วิจัยจักพึงรำลึกถึงสิ่งดี ๆ เช่นนี้ ที่ได้รับความกรุณาจากทุกท่านตลอดไป

รุ่งทิพย์ เอี่ยมจิตร

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	3
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	4
ตัวแปรที่ศึกษา	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า	7
สมมติฐานในการวิจัย	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย	8
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย	8
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย	11
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ	13
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ	13
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ	18
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน	20
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน	20
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน	21
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาระดับปริญญาตรี	22
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยรามคำแหง	22
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับคณะนิติศาสตร์	23
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	25
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	25
ประชากร	25
กลุ่มตัวอย่าง	25
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	26
การหาคุณภาพเครื่องมือ	32
การเก็บรวบรวมข้อมูล	32
การวิเคราะห์ข้อมูล	33
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	33

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	35
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	35
การวิเคราะห์ข้อมูล	35
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	36
 5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	 63
ความมุ่งหมาย สมมุติฐาน และขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	63
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	66
อภิปรายผล	67
ข้อเสนอแนะ	71
 บรรณานุกรม	 73
 ภาคผนวก	 80
ภาคผนวก ก	81
ภาคผนวก ข	91
ภาคผนวก ค	95
 ประวัติย่อทำสารนิพนธ์	 99

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวนประชากร และกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามชั้นปี.....	25
2 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไป ของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ จำแนกตามเพศ ระดับชั้นปี ภูมิภาค และฐานะทางเศรษฐกิจ ของครอบครัว.....	36
3 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรที่ใช้ในการ ศึกษาค้นคว้า.....	38
4 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะนิติศาสตร์ ด้านการศึกษา.....	39
5 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะนิติศาสตร์ ด้านสังคม.....	40
6 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะนิติศาสตร์ ด้านค่าใช้จ่าย.....	41
7 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะนิติศาสตร์ ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม.....	42
8 แสดงการเปรียบเทียบการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ ในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามเพศ.....	43
9 แสดงการเปรียบเทียบการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ ในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามบุคลิกภาพ.....	44
10 แสดงการเปรียบเทียบการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ ในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามระดับชั้นปี.....	45
11 แสดงการทดสอบความแตกต่างการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษา คณะนิติศาสตร์ ด้านการศึกษา จำแนกตามระดับชั้นปี.....	46
12 แสดงการทดสอบความแตกต่างการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษา คณะนิติศาสตร์ ด้านค่าใช้จ่าย จำแนกตามระดับชั้นปี.....	47
13 แสดงการทดสอบความแตกต่างการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษา คณะนิติศาสตร์ ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม จำแนกตามระดับชั้นปี.....	48
14 แสดงการทดสอบความแตกต่างการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษา คณะนิติศาสตร์ โดยรวมจำแนกตามระดับชั้นปี.....	49
15 แสดงการเปรียบเทียบการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ จำแนกตามตัวแปรภูมิภาค.....	50

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
16 แสดงการทดสอบความแตกต่างการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษา คณะนิติศาสตร์ ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม จำแนกตามภูมิลำเนา.....	51
17 แสดงการเปรียบเทียบการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ จำแนกตามตัวแปรค่าใช้จ่ายต่อเดือนของนักศึกษา.....	52
18 แสดงการทดสอบความแตกต่างการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษา คณะนิติศาสตร์ ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม จำแนกตามค่าใช้จ่ายต่อเดือน ของนักศึกษา.....	53
19 แสดงการเปรียบเทียบการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ จำแนกตามตัวแปรฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว.....	54
20 แสดงการทดสอบความแตกต่างการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษา คณะนิติศาสตร์ ด้านสังคม จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว.....	55
21 แสดงการทดสอบความแตกต่างการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษา คณะนิติศาสตร์ ด้านค่าใช้จ่าย จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจ ของครอบครัว.....	55
22 แสดงการทดสอบความแตกต่างการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษา คณะนิติศาสตร์ ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจ ของครอบครัว.....	56
23 แสดงการทดสอบความแตกต่างการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษา คณะนิติศาสตร์ โดยภาพรวม จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจ ของครอบครัว.....	57
24 แสดงการเปรียบเทียบการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ จำแนกตามตัวแปรสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน.....	58
25 แสดงการทดสอบความแตกต่างการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษา คณะนิติศาสตร์ ด้านการศึกษา จำแนกตามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน.....	59
26 แสดงการทดสอบความแตกต่างการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษา คณะนิติศาสตร์ ด้านสังคม จำแนกตามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน.....	60

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
27 แสดงการทดสอบความแตกต่างการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษา คณะนิติศาสตร์ ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม จำแนกตามสัมพันธภาพระหว่าง นักศึกษากับเพื่อน.....	61
28 แสดงการทดสอบความแตกต่างการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษา คณะนิติศาสตร์ จำแนกตามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน.....	62
29 แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) เป็นรายชื่อของแบบสอบถามการใช้ชีวิตใน มหาวิทยาลัย.....	92
30 แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) เป็นรายชื่อของแบบสอบถามบุคลิกภาพ.....	93
31 แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) เป็นรายชื่อของแบบสอบถามสัมพันธภาพ ระหว่างนักศึกษากับเพื่อน.....	94

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในยุคสมัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและสังคมอย่างรวดเร็ว มีการนำเทคโนโลยีใหม่ๆ ตลอดจนรูปแบบการใช้ชีวิตและวัฒนธรรมใหม่ๆ มาสู่สังคมไทย การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญในการช่วยให้คนมีหลักคิด รู้จักใคร่ครวญเลือกสรรปรับตัวให้เข้ากับเหตุการณ์และสิ่งใหม่ๆ ที่เข้ามาสู่ชีวิตตลอดเวลา แนวคิดนี้ตรงกับแนวนโยบายในการพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการด้านการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาบุคคล กล่าวคือ เร่งพัฒนาคุณภาพการศึกษาทุกระดับโดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม ปัญญา มีความสามารถพื้นฐานในการคิด การแก้ปัญหา การดำรงชีวิต การปรับตัวและนำการเปลี่ยนแปลงของสังคมในอนาคตได้อย่างเหมาะสม มีทักษะพื้นฐานในการใช้ชีวิตและทักษะวิชาชีพในการประกอบสัมมาอาชีพตามสภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจ สังคมมีการพัฒนาค่านิยมที่ถูกต้องทั้งทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีตลอดจนมีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์ (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2536: 31)

การศึกษาในระดับปริญญาตรี เป็นการจัดการศึกษาเพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษา มีความรู้ความสามารถในระดับที่ออกไปสู่ชีวิตโลกแห่งการทำงานได้ ระบบการศึกษาจะแตกต่างกันไปตามระดับมัธยมศึกษาเป็นอย่างมาก ทั้งในด้านการเรียนนิสิตนักศึกษาจะต้องช่วยเหลือตนเองเป็นอย่างมาก นักศึกษาจะมีอิสระในการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยมากกว่าอยู่ในโรงเรียน ซึ่งนักศึกษาจะต้องตัดสินใจว่าจะเลือกใช้ชีวิตของตนเองอย่างไรภายในมหาวิทยาลัย หากนักศึกษาเลือกใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยอย่างเหมาะสมแล้ว ย่อมเป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาในการช่วยให้ประสบความสำเร็จในชีวิตเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพและคุณลักษณะที่พึงประสงค์พร้อมที่จะออกไปดำเนินชีวิตที่ดีในสังคมต่อไป ในทางตรงกันข้ามถ้าหากนักศึกษาใช้ชีวิตอย่างอิสระ ขาดความรับผิดชอบในหน้าที่ของตน ไม่รู้จักเลือกใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมแล้วย่อมนำผลเสียมาสู่ตนเองได้ นักศึกษาที่เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 17-25 ปี ซึ่งถือว่าอยู่ในระยะวัยรุ่นตอนปลายเป็นวัยที่มีอารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย หุนหันไวง่าย มีความวิตกกังวล มีอารมณ์รุนแรง กลัวโดยไม่มีเหตุผลมักชอบหรือยินยอมนับถือคนเก่งตามค่านิยมของกลุ่มจึงอาจทำให้ถูกชักจูงได้ง่าย ชอบต่อต้านผู้ใหญ่ แม้บางครั้งจะมีเหตุผลแต่ด้วยการขาดประสบการณ์ทำให้ไม่สามารถประสบความสำเร็จในการกระทำเท่าที่ควร ดังที่ จรรยาพร กาญจนโชติ (2536: 4) ให้ความเห็นว่า นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษานั้น จัดว่าเป็นผู้ที่อยู่ในวัยที่ต้องการอยู่ในกลุ่มเพื่อน (Peer Group) ดังนั้นหากนักศึกษาได้รับการพัฒนาคุณลักษณะด้านความสัมพันธ์กับสังคมอย่างเหมาะสม มีกระบวนการปรับตัวทางสังคมที่ดี โดยมีการปรับพฤติกรรมของตนเองตามสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อให้สามารถดำรงความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างมีความสุขเป็นที่พอใจตามมาตรฐานของสังคม

(Social standard) เคารพสิทธิของผู้อื่น เห็นแก่ประโยชน์ของส่วนรวม (ชินฐา ชื่นนิยม. 2540: 10) ก็จะช่วยให้ นักศึกษามีความสัมพันธ์กับสังคมที่เหมาะสมและต่อการใช้ชีวิตของนักศึกษาที่ดีต่อไป

มหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นมหาวิทยาลัยที่เปิดกว้างทางการศึกษาโดยมิให้บังคับให้นักศึกษาเข้าชั้นเรียน ดังนั้นนักศึกษาจะต้องมีความรับผิดชอบและมีเทคนิคการเรียนรู้ด้วยตนเอง จึงประสบความสำเร็จได้ นอกจากนี้นักศึกษาที่เข้ามาเรียนในมหาวิทยาลัยรามคำแหง ในระดับปริญญาตรีเป็นช่วงการเรียนระหว่างเด็กสู่การเรียนรู้แบบผู้ใหญ่ที่ผู้เรียนต้องมีความรับผิดชอบในการเรียนด้วยตนเอง นักศึกษาจึงมักประสบปัญหาในการเรียน ในการปรับตัว ให้ประสบความสำเร็จ เพื่อให้ นักศึกษาได้รับความรู้ ประสบการณ์ในการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยและมีแนวทางในการดำเนินชีวิตให้ประสบความสำเร็จในการเรียนและการทำงาน นักศึกษาสามารถนำไปเป็นแนวทางในการปรับตัว ให้สามารถเรียนและใช้ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัยรามคำแหง และดำเนินชีวิตอย่างมีความสุขและประสบความสำเร็จเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพออกไปรับใช้สังคมและประเทศชาติ (หอสมุดมหาวิทยาลัยรามคำแหง. 2549: 28)

จากการที่ผู้วิจัยเคยเป็นศิษย์เก่า มหาวิทยาลัยรามคำแหง ผู้วิจัยได้เคยใช้ชีวิตช่วงหนึ่งในการศึกษาหาความรู้ทั้งในห้องเรียน นอกห้องเรียน การใกล้ชิดกับอาจารย์ กลุ่มเพื่อน รุ่นพี่ รุ่นน้อง ทั้งในคณะและนอกคณะ การร่วมทำกิจกรรมต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย ผู้วิจัยได้สังเกตถึงพฤติกรรมการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ และได้รับข้อมูลจากอาจารย์ผู้สอน เจ้าหน้าที่ของคณะนิติศาสตร์ และนักศึกษาจากคณะอื่น ๆ ซึ่งพบว่านักศึกษาคณะนี้มีลักษณะการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยแตกต่างไปจากนักศึกษาคณะอื่น ๆ คือ มีความกระตือรือร้นมากกว่านักศึกษาคณะอื่น ๆ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกที่จะสำรวจปัญหาเบื้องต้นในการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 100 คน เป็นชาย 55 คน และเป็นหญิง 45 คน โดยใช้แบบสอบถามปลายเปิดจำนวน 2 ข้อ โดยใช้คำถาม ดังนี้

คำถามข้อที่ 1 ถามว่า “ขณะนี้ นักศึกษามีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องใดบ้าง” คำตอบที่พบมากที่สุด คือ ปัญหาการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 75 ได้แก่ ไม่มีเพื่อนและไม่คุ้นเคยกับอาจารย์ ไม่คุ้นเคยกับสถานที่หรือสภาพแวดล้อมใหม่ ปัญหาทางด้านการเรียน จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 18 ได้แก่ จัดคำบรรยายไม่ทัน การปรับตัวในการเรียน ไม่เข้าฟังบรรยายในชั้นเรียน ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 7 ได้แก่ ค่าใช้จ่ายไม่เพียงพอ ฐานะทางบ้านไม่ดี ค่าที่พักอาศัยแพง

คำถามข้อที่ 2 ถามว่า “จากปัญหาดังกล่าว นักศึกษาคิดว่าเกิดจากสาเหตุใด” พบว่า ปัญหาการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย มีสาเหตุเกิดจาก ไม่กล้าเข้าไปคุยกับเพื่อนใหม่ ไม่ชอบเข้าสังคม มีการปรับปรุง ซ่อมแซมอาคารเรียน อาคารสำนักงานต่าง ๆ และสร้างอาคารขึ้นใหม่ภายในมหาวิทยาลัย ปัญหาด้านการเรียน สาเหตุเกิดจาก อาจารย์พูดเร็ว ไม่กล้าซักถามอาจารย์ผู้สอน ทำงานไปด้วยเรียนไปด้วย ไม่ตั้งใจเรียน และปัญหาด้านเศรษฐกิจ สาเหตุเกิดจาก ครอบครัวมีรายได้น้อย ไม่รู้จักวางแผนการใช้จ่าย และใช้จ่ายฟุ่มเฟือยเกินตัว ค่าที่พักอาศัยแพง

จากข้อมูลที่ได้จากการสำรวจปัญหาเบื้องต้น พบว่า นักศึกษามีปัญหาเกี่ยวกับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ดังที่ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530: 7) กล่าวว่า การอยู่ร่วมกันในระบบบริหารในสังคมมหาวิทยาลัย การใกล้ชิดกับอาจารย์ กลุ่มเพื่อน และบรรยากาศรอบ ๆ รั้วอุดมศึกษา จะเป็นผลช่วยหล่อหลอมให้นิสิตนักศึกษาเป็นคนที่สมบูรณ์ได้ โดยเห็นที่ค่านิยม วัฒนธรรมประเพณีในมหาวิทยาลัย วัฒนธรรมและภูมิหลังของนิสิตนักศึกษาเป็นเครื่องหล่อหลอมความประพฤติ ความคิด และบุคลิกภาพ ของบุคคลที่อยู่ในสังคม มหาวิทยาลัยนั้น ๆ ดังนั้นการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาไม่ได้อยู่เพียงการเรียนการสอนในห้องเท่านั้น การใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยในลักษณะต่าง ๆ จะเป็นองค์ประกอบในการหล่อหลอม และพัฒนานิสิตนักศึกษาให้มีบุคลิกภาพ เป็นคนที่สมบูรณ์ตามที่มหาวิทยาลัยคาดหวัง ซึ่งสอดคล้องกับ เกษม วัฒนชัย (การศึกษา. 2532: 67) กล่าวว่า ช่วงชีวิตที่เรียนในมหาวิทยาลัยเป็นช่วงชีวิตที่มีคุณค่ามากที่สุด นิสิตนักศึกษาควรใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ตนเอง เพราะว่าในช่วงเวลาสี่ปีนี้ เป็นการเติมคนให้เป็น “อุดมศึกษา” คือการเรียนรู้ให้เต็มที่ นิสิตนักศึกษาต้องใช้เวลาในมหาวิทยาลัยทั้งในและนอกห้องเรียนในการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง

การใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยให้ได้ประโยชน์สูงสุด นักศึกษาควรต้องใช้ชีวิตทั้งสำหรับการเรียน และการร่วมกิจกรรม การสร้างวินัยในตนเอง ควบคุมความประพฤติของตนเอง มีความมั่นคง แน่วแน่ และรับผิดชอบต่อตนเอง (เอกสารประกอบการเรียนมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์. 2549)

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตห้วยหมาก กรุงเทพมหานคร

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตห้วยหมาก กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตห้วยหมาก กรุงเทพมหานคร จำแนกตามตัวแปร เพศ ระดับชั้นปี ภูมิฐานะ ค่าใช้จ่ายต่อเดือนของนักศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว บุคลิกภาพ และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการวางนโยบายในการปรับปรุงการใช้ชีวิตของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยและเพื่อเป็นข้อมูลให้แก่ผู้บริหาร อาจารย์ ในการจัดการเรียนการสอน จัดสภาพแวดล้อม ตลอดจนกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้สอดคล้องและเหมาะสมกับการใช้ชีวิตของนักศึกษามากที่สุด อันจะส่งผลให้นักศึกษาเป็นบุคคลที่สมบูรณ์มีคุณลักษณะเหมาะสมตามความมุ่งหวังของคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ปีการศึกษา 2550 จำนวน 30,227 คน ซึ่งแบ่งเป็นระดับชั้นปีได้ ดังนี้ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 11,211 คน นักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 7,036 คน นักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 6,232 คน และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 5,748 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ชั้นปีที่ 1 – 4 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 240 คน จำแนกแต่ละชั้นปี ดังนี้ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 89 คน นักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 56 คน นักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 49 คน และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 46 คน ที่ความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (Yamane. 1970: 80 – 81) ที่ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากรโดยใช้ชั้นปีเป็นชั้น (Strata)

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

- 3.1.1 เพศ
- 3.1.2 ระดับชั้นปี
- 3.1.3 ภูมิลาเนา
- 3.1.4 ค่าใช้จ่ายต่อเดือนของนักศึกษา
- 3.1.5 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว
- 3.1.6 บุคลิกภาพ
- 3.1.7 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย หมายถึง การประพฤติปฏิบัติตนของนักศึกษาในระหว่างที่ศึกษาในมหาวิทยาลัย เพื่อให้สำเร็จการศึกษาเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ ทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ ขั้นสูง สติปัญญา สังคม อารมณ์ และร่างกาย แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ

1.1 ด้านการศึกษา หมายถึง การปฏิบัติตนของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียน ได้แก่ การปรับตัวในการเรียน การเข้าฟังการบรรยาย การจดคำบรรยาย การเข้าชั้นเรียน การศึกษาเพิ่มเติมด้วยตนเอง

1.2 ด้านสังคม หมายถึง การปฏิบัติตนของนักศึกษาในสังคม ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน ความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นพี่-รุ่นน้อง และความสัมพันธ์กับอาจารย์

1.3 ด้านเศรษฐกิจ หมายถึง การปฏิบัติตนของนักศึกษาเกี่ยวกับการใช้จ่ายในมหาวิทยาลัย ได้แก่ ค่าอุปกรณ์การศึกษา ค่าอาหาร ค่าเครื่องแต่งกาย ค่ากิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจ และการหารายได้พิเศษด้วยตนเอง

1.4 ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม หมายถึง การปฏิบัติตนของนักศึกษาเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย ชมรม ชุมน ได้แก่ กิจกรรมวิชาการ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ กิจกรรมไหว้ครู กิจกรรมศิลปวัฒนธรรมและประเพณี และกิจกรรมรับน้อง

2. นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ระดับชั้นปีที่ 1 – 4 คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา 2550

3. เพศ ได้แก่ นักศึกษาชาย นักศึกษาหญิง

4. ระดับชั้นปีของนักศึกษา ได้แก่

4.1 ระดับชั้นปีที่ 1

4.2 ระดับชั้นปีที่ 2

4.3 ระดับชั้นปีที่ 3

4.4 ระดับชั้นปีที่ 4

5. ภูมิภาค หมายถึง สถานที่เกิดของนักศึกษา ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ โดยแบ่งเป็น 4 ภาค ดังนี้

5.1 ภาคกลาง ได้แก่ พื้นที่ที่อยู่ในเขตจังหวัด กรุงเทพมหานคร นนทบุรี สมุทรปราการ ปทุมธานี นครปฐม สมุทรสาคร พระนครศรีอยุธยา อ่างทอง ลพบุรี สิงห์บุรี ชัยนาท สระบุรี ชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด ฉะเชิงเทรา ปราจีนบุรี นครนายก สระแก้ว ราชบุรี กาญจนบุรี สุพรรณบุรี สมุทรสงคราม เพชรบุรี และประจวบคีรีขันธ์

5.2 ภาคเหนือ ได้แก่ พื้นที่ที่อยู่ในเขตจังหวัด เชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน ลำปาง อุตรดิตถ์ แพร่ น่าน พะเยา แม่ฮ่องสอน นครสวรรค์ อุทัยธานี กำแพงเพชร ตาก สุโขทัย พิษณุโลก พิจิตร และเพชรบูรณ์

5.3 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ พื้นที่ที่อยู่ในเขตจังหวัด นครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ ยโสธร อุบลราชธานี ชัยภูมิ หนองบัวลำภู อุดรธานี ขอนแก่น อุดรธานี หนองคาย มหาสารคาม ร้อยเอ็ด กาฬสินธุ์ นครพนม สกลนคร เลย และมุกดาหาร

5.4 ภาคใต้ ได้แก่ พื้นที่ที่อยู่ในเขตจังหวัด นครศรีธรรมราช กระบี่ พังงา ภูเก็ต สุราษฎร์ธานี ระนอง ชุมพร สงขลา สตูล ตรัง พัทลุง ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส

6. ค่าใช้จ่ายต่อเดือน หมายถึง จำนวนเงินที่นักศึกษาได้รับเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในขณะที่กำลังศึกษาในแต่ละเดือน ได้แก่ ค่าหนังสือ ค่ากิจกรรม ค่าอาหาร ค่าเครื่องแต่งกายต่างๆ ทั้งนี้ไม่รวมค่าลงทะเบียนเรียน โดยแบ่งเป็น 3 ระดับ ได้แก่

6.1 นักศึกษาที่มีค่าใช้จ่ายต่อเดือนสูง คือ มีค่าใช้จ่ายต่อเดือนมากกว่า 10,000 บาท

6.2 นักศึกษาที่มีค่าใช้จ่ายต่อเดือนปานกลาง คือ มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 5,000 - 10,000 บาท

6.3 นักศึกษาที่มีค่าใช้จ่ายต่อเดือนต่ำ คือ มีค่าใช้จ่ายต่อเดือนน้อยกว่า 5,000 บาท

7. ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว หมายถึง รายได้ประจำเดือนของบิดา มารดา หรือผู้ปกครองรวมกัน โดยแบ่งเป็น 3 ระดับ ได้แก่

7.1 ฐานะทางเศรษฐกิจสูง คือ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 50,000 บาท ขึ้นไป

7.2 ฐานะทางเศรษฐกิจปานกลาง คือ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 10,000 – 50,000 บาท

7.3 ฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ คือ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 10,000 บาท

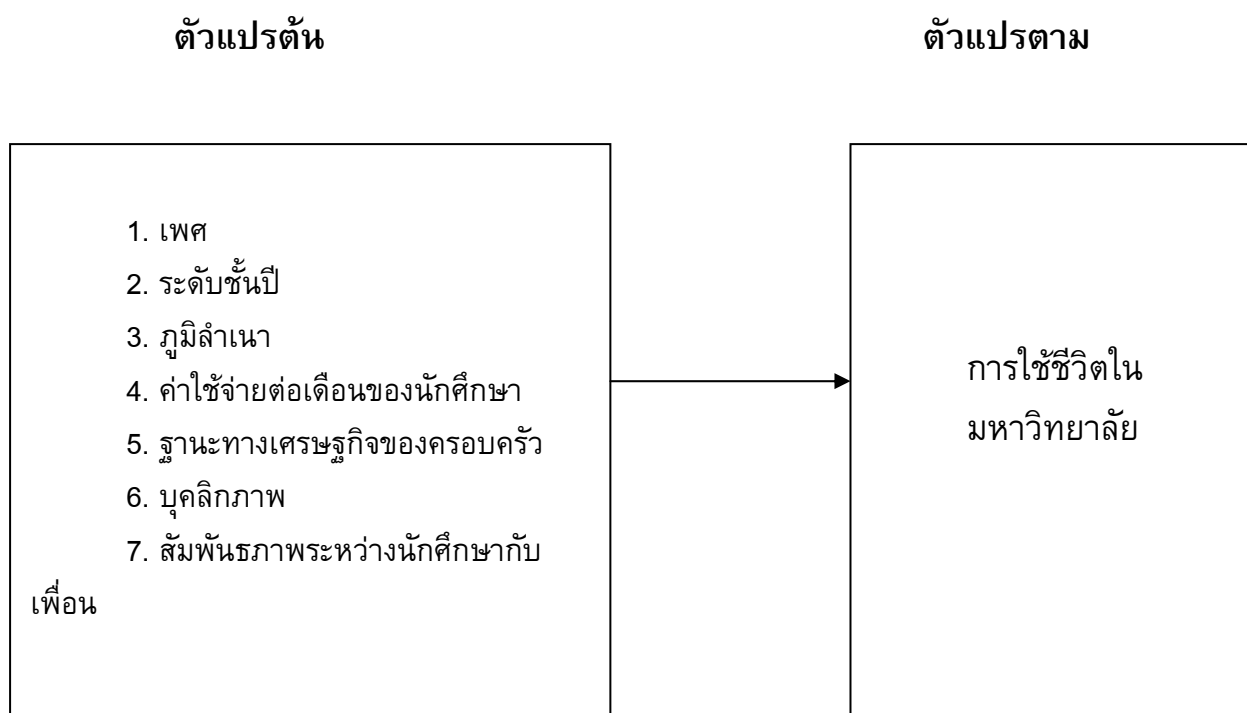
8. บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะเฉพาะของนักศึกษาที่แสดงออกมาหรือตอบสนองต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ซึ่งทำให้นักศึกษามีบุคลิกภาพที่แตกต่างจากบุคคลอื่น บุคลิกภาพที่ทำการวิจัยครั้งนี้ ได้แบ่งตามสำรวจการทำกิจกรรมของเจนกินส์ (Jenkins Activity Survey) ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ

8.1 ลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ ได้แก่ ลักษณะบุคลิกภาพของนักศึกษาที่รักความก้าวหน้า ชอบฟันฝ่าอุปสรรค มีความก้าวร้าว โกรธง่าย ชอบทำงานให้ประสบผลสำเร็จและสัมฤทธิ์ผล ชอบทำงานด้วยความรวดเร็ว ไม่ชอบการรอคอย

8.2 ลักษณะบุคลิกภาพแบบ บี ได้แก่ ลักษณะบุคลิกภาพของนักศึกษาที่ค่อนข้างเฉื่อยชา จิตใจเยือกเย็น ทำงานไปเรื่อย ๆ ไม่หวังผลสัมฤทธิ์ในการทำงานไม่ชอบการฟันฝ่าอุปสรรคต่าง ๆ อดทนรอคอยได้

9. สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน หมายถึง การปฏิบัติตนของนักศึกษาและเพื่อนที่ปฏิบัติต่อกันทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ได้แก่ การให้ความช่วยเหลือ และการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ในเรื่องการเรียนและเรื่องส่วนตัว การให้ความเป็นกันเอง ยอมรับฟังความคิดเห็นและสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางการเรียน มีความรู้สึกห่วงใยซึ่งกันและกัน การให้ความใกล้ชิดสนิทสนม และการทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน

กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

นักศึกษาปริญญาตรี คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับดีพอใช้ และ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตหัวหมาก กรุงเทพมหานคร มีการใช้ชีวิตแตกต่างกันตามตัวแปร เพศ ระดับชั้นปี ภูมิลำเนา ค่าใช้จ่ายต่อเดือนของนักศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว บุคลิกภาพ และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน ผู้วิจัยจึงขอตั้งสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักศึกษาปริญญาตรี คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับดีพอใช้
2. นักศึกษาชายและนักศึกษานหญิงมีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยแตกต่างกัน
 1. นักศึกษาที่เรียนอยู่ในชั้นปีที่ศึกษาต่างกัน มีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยแตกต่างกัน
 2. นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกัน มีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย แตกต่างกัน
 3. นักศึกษาที่มีค่าใช้จ่ายต่อเดือนต่างกัน มีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยแตกต่างกัน
 4. นักศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกัน มีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยแตกต่างกัน
 5. นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบเอและแบบบี มีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยแตกต่างกัน
 6. นักศึกษาที่มีสัมพันธภาพกับเพื่อนต่างกัน มีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่เปรียบเทียบการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย
 - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่เปรียบเทียบการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย
 - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่เปรียบเทียบการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตห้วยหมาก กรุงเทพมหานคร

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย

1.1.1 ลักษณะและธรรมชาติของนักศึกษา

นักศึกษาในมหาวิทยาลัย มีอายุตั้งแต่ 17 -22 ปี ซึ่งเป็นวัยที่กำลังจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ บุคคลในวัยนี้มักจะมีอารมณ์อ่อนไหว ในขณะเดียวกันก็มีความกระตือรือร้น อยากรู้ อยากเห็น อยากทดลองสิ่งแปลกใหม่ มีความคิดคำนึงค่อนข้างเพื่อฝันและพร้อมที่จะยอมรับอุดมการณ์ที่ตนเชื่อถือ ในทางจิตวิทยานี้เป็นวัยที่นักศึกษา กำลังแสวงหาเอกลักษณ์ (Identity) ของตนเอง โดยเฉพาะนักศึกษาที่มีสติปัญญาสูงกว่านักศึกษาทั่วไป การปฏิบัติตัวของนักศึกษาเหล่านี้ จึงมีลักษณะพิเศษ ไม่เป็นไปตามกฎเกณฑ์หรือระเบียบมหาวิทยาลัย รวมทั้งประเพณีของสังคม การที่มหาวิทยาลัยจะหวังให้นักศึกษาคอยฟังแต่คำสั่งจากผู้ใหญ่ หรือจะให้นักศึกษารู้จักยับยั้งชั่งใจคิดเช่นผู้ใหญ่ นั้นย่อมเป็นไปได้ การปฏิบัติของมหาวิทยาลัยจะต้องสร้างความพอดีกับสภาวะทางจิตใจของนักศึกษาเพื่อเปิดโอกาสให้ได้พัฒนาอารมณ์และบุคลิกภาพของตนอย่างสมบูรณ์ (ทองเรือน อมรัชกุล. 2525: 34)

ทองเรือน อมรัชกุล (2525: 38 – 39) กล่าวถึง ลักษณะของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย โดยจำแนกตามชั้นปีเช่นเดียวกัน คือ

1. นักศึกษาชั้นปีที่ 1 เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเพื่อความมั่งหวัง ดังนี้
 - 1.1 ความสำเร็จในเชิงวิชาการ สนใจการศึกษาหาความรู้ความคิดต่าง ๆ
 - 1.2 ต้องการเข้าใจตนเอง (Self Understanding) เข้าใจปัญหาของสังคม รวมทั้งแสวงหาเอกลักษณ์ของตน
 - 1.3 แสวงหาฐานะส่วนตัว
 - 1.4 มีความเป็นมิตร ผูกพันกับเพื่อน และชอบอยู่ในกลุ่ม

1.5 มีมนุษยธรรม สุภาพเรียบร้อย ให้ความคุ้นเคยและเห็นอกเห็นใจผู้อื่น มีความรู้สึก
ระคนกันระหว่างความกลัวและความตื่นเต้นจะเข้าร่วมกิจกรรมทุกประเภทในมหาวิทยาลัย

2. นักศึกษาชั้นปีที่ 2 นักศึกษาส่วนมากมักจะเกิดความไม่พอใจมหาวิทยาลัย แต่ในบาง
กรณีก็เพียงแต่จะมีความเบื่อและรู้สึกเฉย ๆ ไม่ยินดียินร้ายต่อสภาพทั่วไปในมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ก็
เพราะพวกนี้ถูกทอดทิ้งและไม่ได้รับการเอาใจใส่ จนกระทั่งเกิดความรู้สึกมาเองว่าตนเองเป็นคนขาด
ความรับผิดชอบ ดังนั้น ลักษณะภายนอกของนักศึกษาเหล่านี้ก็คือการริเริ่มสร้างเสริมความเป็นแบบ
แผนของกลุ่มย่อยขึ้นจนเกิดเป็นวัฒนธรรมเพื่อนฝูงขึ้น (Peer Culture)

3. นักศึกษาชั้นปีที่ 3 เนื่องจากเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มาแต่เดิม นักศึกษาชั้นปีที่ 3 จะมี
วัฒนธรรมและความเป็นอยู่ของตนเองเป็นเอกลักษณ์เฉพาะที่สูงมาก สำหรับในกลุ่มนักศึกษาชั้นปีที่
3 ด้วยกันเอง จะมีความคิดเห็นแตกแยกออกไปน้อยมาก กล่าวคือ มีความคิดไปในแนวเดียวกันเป็น
ส่วนมาก ค่านิยมคล้ายคลึงกันและทุกคนจะมีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ลักษณะที่
คล้ายกับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คือ ความไม่พอใจมหาวิทยาลัยในด้านต่าง ๆ รวมทั้งวิพากษ์วิจารณ์
มหาวิทยาลัยอย่างรุนแรง

4. นักศึกษาชั้นปีที่ 4 นักศึกษามีแนวโน้มที่จะมีความสนใจไปจากมหาวิทยาลัย จะไม่มี
ส่วนร่วมกับกิจกรรมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย เริ่มตั้งแต่ไม่สนใจวัฒนธรรมและความเป็นอยู่ของ
นักศึกษา รวมทั้งไม่ยอมรับระเบียบประเพณีของนักศึกษาด้วยกันเอง โดยส่วนมากแล้วจะสนใจกับ
เรื่องส่วนตัว เฉพาะอย่างยิ่งภายหลังสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยในระดับปริญญาตรีไปแล้ว

สำหรับข้อสังเกตที่น่าสนใจเป็นอย่างยิ่งคือ ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และ
ชั้นปีที่ 4 นั้น จะพบว่าเป็นได้ทั้งมิตรและศัตรูต่อกัน ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 นั้น มักจะ
เป็นเพื่อนฝูงกันก็ต่อเมื่อเรียนวิชาที่เหมือน ๆ กัน และอยู่ในชั้นเดียวกันเท่านั้น ต่างจากนักศึกษาชั้น
ปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 ส่วนมากต่างคนต่างอยู่ และไม่มีความสัมพันธ์อย่างลึกซึ้งต่อกัน

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2527: 28) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับสภาพนักศึกษาในมหาวิทยาลัย
ของสหรัฐอเมริกา ซึ่งพบว่า สภาพนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของสหรัฐอเมริกามีลักษณะที่ใกล้เคียง
กับสภาพนักศึกษาในปัจจุบันของประเทศไทย คือ

1. นักศึกษาปีที่ 1 รู้สึกสนใจ ตื่นเต้นต่อทุก ๆ สิ่งที่อยู่รอบด้าน ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมการ
เรียน หรือกิจกรรมสังคมในมหาวิทยาลัย นักศึกษาอยากเรียน มีความตั้งใจในการศึกษาและอยาก
ปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมมหาวิทยาลัย พร้อมทั้งจะสนิทสนมและเชื่อฟังคำสั่งสอนของอาจารย์

2. นักศึกษาปีที่ 2 ไม่ค่อยพอใจครู อาจารย์ เริ่มมีความขัดแย้ง และเป็นปฏิปักษ์ต่อ
มหาวิทยาลัย มีความรู้สึกที่ตนเองเป็นผู้ใหญ่ขึ้น

3. นักศึกษาปีที่ 3 มักสงบเงียบ ชอบอยู่กับกลุ่มเพื่อน ๆ มากกว่า มีความเฉยเมยต่อสังคม
มหาวิทยาลัย และต่อการเรียน อาจมีความคิดที่จะมีเพื่อนต่างเพศที่สนิทสนมพอที่จะเป็นคู่รัก

4. นักศึกษาปีที่ 4 ส่วนมากมักจะยุ่งเกี่ยวกับการหางาน การศึกษาต่อ และความก้าวหน้า
ในอนาคตมากกว่ากิจกรรมของมหาวิทยาลัย

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าลักษณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยนั้น ได้รวมเอา ลักษณะของวัยรุ่นตอนปลายและวัยผู้ใหญ่ตอนต้น และลักษณะเฉพาะของนักศึกษามหาวิทยาลัยเข้าไว้ด้วยกัน และจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนั้น พอจะสรุปได้ว่า นักศึกษาในแต่ละชั้นปีมีลักษณะที่แตกต่างกันออกไปด้วย นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาต่างกัน จะมีความคิดเห็นแตกต่างกัน ทั้งในด้านความรู้สึกรู้สึกคิดและพฤติกรรมที่แสดงออก ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการศึกษาเล่าเรียน การเข้าร่วมกิจกรรม การเข้ากลุ่มเพื่อน เป็นต้น โดยได้รับอิทธิพลจากอาจารย์รุ่นพี่ และเพื่อน ๆ เป็นผู้ที่ทำให้นักศึกษาเปลี่ยนแปลงไป

1.1.2 สภาพชีวิตของนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาไทย

สำหรับชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ คณิต เศรษฐเสถียร (2528: 265 – 266) กล่าวถึง ความประทับใจในอดีตที่เป็นนักศึกษาในรั้วมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ว่า ความประทับใจประการแรกคือ ความสนิทสนมระหว่างเพื่อนนักศึกษาด้วยกัน และความสนิทสนมระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา เนื่องจากในระยะเริ่มต้น มหาวิทยาลัยเชียงใหม่เปิดทำการสอนเพียงสามคณะ จึงทำให้นักศึกษาและอาจารย์รู้จักกันเป็นอย่างดี ประการที่สอง ชาวเชียงใหม่มีความศรัทธาและเชื่อถือในตัวนักศึกษา ทั้งนี้เพราะนักศึกษายึดมั่นในประเพณีอันดีงามของไทย มีการแต่งกายสุภาพเรียบร้อย นักศึกษาทุกคนใส่แบบฟอร์มตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดอย่างเคร่งครัด ด้วยความศรัทธา จึงทำให้นักศึกษาได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากชุมชน ประการที่สาม นักศึกษามีความร่วมมือกันอย่างพร้อมเพรียง ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ประการที่สี่ นักศึกษามีความรับผิดชอบต่อการเรียน แม้ว่านักศึกษาจะมีกิจกรรมและประเพณีต่าง ๆ มากมายในรอบปีหนึ่ง ๆ แต่นักศึกษาส่วนมากก็ไม่มีปัญหาด้านการเรียน เพราะนักศึกษาตระหนักดีว่า เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว นักศึกษาจะต้องแข่งขันกับผู้จบจากสถาบันการศึกษาอื่น ๆ ในการเข้าทำงานหรือศึกษาต่อ

วีระ สมบูรณ์ (2531: 16 – 38) กล่าวถึงประสบการณ์และชีวิตการเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ของตนเองว่าในช่วงแรกของการเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยได้พยายามเข้าชั้นเรียนทุกชั่วโมง ทุกวิชา ต่อมาก็จะเข้าห้องเรียนเป็นครั้งคราว ทั้งนี้เพราะอาจารย์พูดจบบะเร่เดินไม่ได้ ในที่สุดจึงเลิกเข้าชั้นเรียนไป นอกจากการเข้าชั้นเรียนก็อยู่ในห้องสมุดและเข้าร่วมกิจกรรม โดยใช้เวลาส่วนมากอยู่ที่ชุมนุมพุทธศาสตร์ ภายหลัง 6 ตุลาคม กิจกรรมนักศึกษาซบเซาลง แต่ความคิดหลัก ๆ ยังถูกส่งต่อ ๆ มา และได้พยายามรื้อฟื้นในรูปกลุ่มกิจกรรมองค์กรนักศึกษา โดยตนเองทำหน้าที่สารณียากรของวารสารปาจารย์สาร จนกระทั่งปีที่ 3 ได้ลาออกจากหน้าที่สารณียากร และใช้ชีวิตในการอ่านหนังสือ พบปะผู้อื่นโดยการนั่งเล่นหมากรุก เล่นไพ่กับเพื่อน ๆ ที่ริมน้ำ หรือไปสนทนากับกลุ่มเพื่อนต่าง ๆ นอกจากนั้นก็ช่วยทำงานชุมนุมอื่น ๆ ซึ่งจะมีเพื่อนเป็นผู้ชักชวนเข้าร่วมกิจกรรมนั้น ๆ

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น พอจะสรุปสภาพชีวิตของนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยได้ว่าการใช้ชีวิตของนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยนั้นไม่ได้จำกัดอยู่เฉพาะในห้องเรียนเท่านั้น แต่นิสิต

นักศึกษา ยังได้เรียนรู้ประสบการณ์ชีวิตจากนอกห้องเรียนอีกด้วย ทั้งนี้เพราะการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ให้ความสำคัญแก่นักศึกษาอย่างมาก ในการเลือกดำเนินชีวิต ซึ่งนักศึกษาในแต่ละชั้นปี ก็จะมีกิจกรรมและการใช้ชีวิตที่แตกต่างกันไป

1.2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย

1.2.1 งานวิจัยในประเทศ

ธีระ นทีวุฒิกุล (2521: 40) ได้ศึกษาความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า อันดับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตจากมากไปหาน้อย ดังนี้ กิจกรรมทางวิชาการ ศิลปดนตรี การพูดและการพิมพ์ ส่งเสริมวิชาชีพ กิจกรรมงานอดิเรก ศาสนาและวัฒนธรรม กีฬาและสุขภาพ กิจกรรมทางสังคม สังคมสงเคราะห์ และบำเพ็ญประโยชน์ และเมื่อจำแนกตามตัวแปร เพศ กลุ่มสาขาวิชา ภูมิสำเนา และรายได้ของครอบครัว พบว่า อันดับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตจะแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ประภาศรี สุนันทบุตร (2522: 61) ได้ศึกษาสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยรามคำแหง ในทัศนะของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาร้อยละ 96.83 เข้าห้องเรียนก่อนเวลาที่อาจารย์จะเข้าสอน นักศึกษาที่สามารถจดคำบรรยายได้ทันอยู่เสมอมีร้อยละ 65.30 นักศึกษาที่เข้าห้องเรียนด้วยความเพลิดเพลินมีเพียงร้อยละ 51.26 และมีนักศึกษาที่ไม่เคยถูกเชิญเกี่ยวกับปัญหาวิชาการกับอาจารย์ สูงถึงร้อยละ 74.93 และเมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมในด้านการเรียนแตกต่างกัน แต่นักศึกษาในคณะวิชาต่างกันและภูมิสำเนาต่างกัน จะมีทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมในด้านการเรียนไม่แตกต่างกัน

บุปผา การีเวท (2527: 66 – 69) ได้ศึกษาทัศนคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีต่อสภาพแวดล้อมสังคมกลุ่มเพื่อน พบว่า นักศึกษาส่วนมากจะเลือกคบเพื่อนที่มีรสนิยม ความคิดเห็น และลักษณะนิสัยใจคอที่คล้ายคลึงกัน นักศึกษามีอิสระในการเลือกคบเพื่อนต่างเพศสูงและคบกันอย่างอิสระ ซึ่งเป็นแนวทางนำไปสู่เพศสัมพันธ์ได้มาก มีนักศึกษาเพียงส่วนน้อยที่เลือกคบเพื่อนเพศเดียวกันในทำนองชู้สาว ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในสังคม เมื่อจำแนกตามตัวแปรเพศ นักศึกษามีทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมสังคมกลุ่มเพื่อนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แต่สำหรับนักศึกษาที่มีภูมิสำเนาต่างกัน จะมีทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมสังคม กลุ่มเพื่อนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

สว่างจิต ศรีระชา (2530: 170 – 171) ได้ศึกษาชีวิตนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น ในด้านเศรษฐกิจ พบว่า นักศึกษาใช้จ่ายเงินสำหรับชีวิตในมหาวิทยาลัยแตกต่างกันตามรายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครอง นักศึกษาจะใช้จ่ายเงินเป็นค่าอาหารมากกว่าค่าใช้จ่ายด้านอื่น ๆ นอกจากนั้นเป็นค่าอุปกรณ์การศึกษา ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวเตร่ ค่าสังคมในกลุ่มเพื่อน และค่าเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม เป็นต้น

1.2.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

เพอร์ลแมน (Perlman. 1973: 13 – 15) ได้อธิบายว่า ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาประกอบด้วย ค่าใช้จ่าย 2 อย่าง คือ

1. ค่าใช้จ่ายทางตรง เป็นค่าใช้จ่ายหรือลงทุนไปจริง เพื่อการศึกษาประกอบด้วย ค่าใช้จ่าย 2 อย่าง คือ

1.1 ค่าใช้จ่ายทางตรงของสังคม เป็นค่าใช้จ่ายที่สังคมลงทุนให้กับการศึกษา ได้แก่ ค่าจ้างครู ค่าอุปกรณ์ ค่าที่ดิน ค่าอาหาร ซึ่งทางสถาบันการศึกษา อาจได้รับจัดสรรจากเงินงบประมาณ เงินภาษี หรือเงินบริจาคอื่น ๆ

1.2 ค่าใช้จ่ายทางตรงส่วนตัว เป็นค่าใช้จ่ายที่แต่ละคนลงทุน เพื่อที่จะได้รับการศึกษา ได้แก่ ค่าเล่าเรียน ค่าอุปกรณ์การเรียนและอื่น ๆ

2. ค่าใช้จ่ายทางอ้อม เป็นรายได้ที่เสียไป เนื่องจากการที่บุคคลใช้เวลามาเรียนหนังสือ แทนที่จะไปทำงาน ยังทำให้เสียโอกาสที่จะได้รับรายได้ เรียกว่า ค่าเสียโอกาส

ชีฮาน (Sheehan. 1973: 31) ได้แบ่งสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับการลงทุนทางการศึกษา ออกเป็น 2 ประการ คือ

1. การลงทุนของสังคม หมายถึง การลงทุนที่รัฐจ่ายไปเพื่อให้ประชาชนได้รับการศึกษาที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม

2. การลงทุนส่วนตัว หมายถึง การลงทุนที่ประชาชนต้องเสียค่าใช้จ่ายเพื่อจะให้ได้ การศึกษา จากแนวความคิดข้างต้น จึงสรุปได้ว่า ค่าใช้จ่ายส่วนตัวเป็นส่วนหนึ่งของค่าใช้จ่ายทางการศึกษา

แอสติน (Astin. 1984: 1 – 10) ได้ศึกษาพฤติกรรมของนักศึกษาในสหรัฐอเมริกา พบว่า พฤติกรรมการสูบบุหรี่ ดื่มเหล้า กินยานอนหลับ และสิ่งเสพติด จะพบในนักศึกษาที่เริ่มเข้าสู่มหาวิทยาลัย และจะเพิ่มขึ้นตามกาลเวลาที่อยู่ในมหาวิทยาลัย ดังนั้นการใช้เวลาว่างในการทำกิจกรรมหรือการแสดงออกถึงความต้องการของนักศึกษานั้น กลุ่มเพื่อนจะมีอิทธิพลต่อนักศึกษาที่จะนำไปในทางที่ดีหรือทางเสียก็ได้

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย สรุปได้ว่า ตัวแปรสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการใช้ชีวิตของนักศึกษา คือ เพศ ระดับชั้นปี ภูมิสำเนา ค่าใช้จ่ายฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ผู้วิจัยคาดว่าตัวแปรดังกล่าว จะมีอิทธิพลต่อการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ซึ่งการศึกษาดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับชีวิตและความ เป็นอยู่ของนักศึกษาภายในมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะผู้บริหารและอาจารย์ ได้เข้าใจการใช้ชีวิตของ นักศึกษาในมหาวิทยาลัย และนำมาจัดการเรียนการสอน สภาพแวดล้อม ตลอดจนกิจกรรมต่าง ๆ ให้สอดคล้องเหมาะสมกับนักศึกษามากที่สุดทำให้นักศึกษาได้มี การศึกษาอย่างสมบูรณ์และมี คุณลักษณะสมความมุ่งหวังของมหาวิทยาลัย

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่เปรียบเทียบการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่เปรียบเทียบการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย

2.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

2.1.1.1 ความหมายและความสำคัญของบุคลิกภาพ

“บุคลิกภาพ” นักจิตวิทยาและนักวิชาการให้ความหมายไว้หลายทัศนะด้วยกัน เช่น อนาสตาซี (จรรยา เกษศรีสังข์. 2537: 11 – 15; อ้างอิงจาก Anastasi. 1968) กล่าวว่า บุคลิกภาพของบุคคลเกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างพันธุกรรมกับสิ่งแวดล้อม พันธุกรรมเดียวกันแต่อยู่ในสิ่งแวดล้อมต่างกัน อาจก่อให้เกิดบุคลิกภาพต่างกันได้ หรือแม้แต่สภาพแวดล้อมและพันธุกรรมเดียวกัน นอกจากนี้ ฮิลการ์ด และแอทกินสัน (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2530: 41; อ้างอิงจาก Hilgard; & Atkinson. 1967) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะรวมของบุคคล และวิธีการแสดงออกของพฤติกรรมของเขา ส่วน ออลพอร์ต (จรรยา เกษศรีสังข์. 2537: 11 – 15 ; อ้างอิงจาก Allport. 1967) ได้อธิบายว่า บุคลิกภาพ เป็นระบบการเคลื่อนไหวของอินทรีย์ที่อยู่ภายในจิตใจบุคคลและเป็นตัวกำหนดลักษณะนิสัย (Traits) ประจำตัวของบุคคลนั้นทั้งหมด

รุช (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2530: 41; อ้างอิงจาก Ruch. 1953) กล่าวว่า บุคลิกภาพ คือตัวเราทั้งตัว หรืออัตตะที่แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมาและพฤติกรรมต่าง ๆ ที่แสดงออกมานั้น เป็นกระจกเงาที่สะท้อนความรู้สึกนึกคิด หรือทัศนคติของบุคคลนั้น ๆ นอกจากนี้ สายสุรี จุติกุล (2511: 8) กล่าวเช่นเดียวกันว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ส่วนต่าง ๆ ของบุคคลที่รวมกันแล้วทำให้บุคคลนั้นแตกต่างบุคคลอื่น ส่วนต่าง ๆ นั้น ได้แก่ อุปนิสัย นิสัยใจคอ ความสนใจ ทัศนคติ วิธีการปรับตัว โครงสร้างของร่างกาย ซึ่งส่วนต่าง ๆ เหล่านี้จัดเป็นลักษณะที่สำคัญของแต่ละบุคคล และเชดคัทท์ โฆวาลินส์ (2530: 3) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะนิสัยที่รวมเป็นแบบฉบับเฉพาะตัวของแต่ละบุคคลและเป็นสิ่งที่ทำให้เห็นความแตกต่างระหว่างบุคคลซึ่งพิจารณาได้จากรูปแบบพฤติกรรมของบุคคลนั้น

จากความหมายของบุคลิกภาพ ดังกล่าว สรุปได้ว่า บุคลิกภาพ คือ ลักษณะของบุคคลที่แสดงออกด้านการกระทำเป็นลักษณะนิสัยของบุคคลเฉพาะตัว ซึ่งเกิดจากพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม

2.1.1.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ

กาญจนา คำสุวรรณ (2524: 194 – 195) กล่าวว่า ประสบการณ์ที่เกิดจากการเรียนรู้ทางสังคมและส่งผลต่อบุคลิกภาพนั้น แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. ประสบการณ์ร่วมทางวัฒนธรรม เป็นประสบการณ์ที่บุคคลได้รับเหมือนกัน หรือต่างกัน มีผลให้บุคคลมีบุคลิกภาพที่แตกต่างกันตามความเชื่อ ทัศนคติ ค่านิยม ประเพณี และคำสอนของสังคมนั้น ๆ

2. ประสบการณ์เฉพาะตัว เป็นอิทธิพลที่ได้รับจากการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา ผู้ปกครอง ที่แตกต่างกัน มีผลให้แต่ละคนได้รับการหล่อหลอมบุคลิกภาพไม่เหมือนกัน ผู้ที่ได้รับการเลี้ยงดูที่เหมาะสม ได้รับการรัก เอาใจใส่ดูแล ให้กำลังใจ ก็จะพัฒนาบุคลิกภาพไปในทิศทางเหมาะสม มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีเหตุผลและมองโลกในแง่ดี ในขณะที่ผู้ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยหรือเข้มงวด จะมีบุคลิกภาพไปในทิศทางตรงกันข้าม มีความก้าวร้าว ไม่ไว้วางใจคน หวาดระแวง และมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อสังคม

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2530: 44) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพประกอบด้วย พันธุกรรม สิ่งแวดล้อม และช่วงเวลาในชีวิตของบุคคล กล่าวคือ

1. พันธุกรรม สิ่งถ่ายทอดทางพันธุกรรม ส่วนมากเป็นลักษณะทางกาย เช่น ความสูง ต่ำ ลักษณะเส้นผม สีของผิว ชนิดของโลหิต โรคภัยไข้เจ็บบางชนิด และข้อบกพร่องทางร่างกายบางชนิด เช่น ตาบอดสี ศีรษะล้าน นิ้วเกิน มือติดกัน ฯลฯ ซึ่งลักษณะทางกายเหล่านี้เป็นอิทธิพลของพันธุกรรมที่มีต่อบุคลิกภาพของแต่ละบุคคลทั้งสิ้น

2. สิ่งแวดล้อม มีอิทธิพลต่อการพัฒนาการของมนุษย์ทั้งพัฒนาการทางกายทางจิตและบุคลิกภาพ คือ บุคคลอื่น ๆ รอบตัวเรา ครอบครัว กลุ่มคน และวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมที่เป็นมนุษย์คนอื่น ๆ นี้ จะมีอิทธิพลอย่างมากต่อการพัฒนาทางบุคลิกภาพ ทัศนคติ และพฤติกรรมทางสังคมมนุษย์

3. ช่วงเวลาในชีวิตของบุคคล แสดงถึง ระดับพัฒนาการทางร่างกายและจิตใจ อันเกิดจากอิทธิพลร่วมระหว่างพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และแม้ระยะสำคัญของพัฒนาการของมนุษย์ส่วนมากจะอยู่ในช่วงเด็กเป็นส่วนมาก

อิริคสัน (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2530: 42; อ้างอิงจาก Erikson. 1959) เชื่อว่า การพัฒนาบุคลิกภาพของมนุษย์นั้น มิได้หยุดแต่ในวัยเด็ก แต่จะมีการพัฒนาลักษณะต่าง ๆ ของบุคลิกภาพอย่างเป็นลำดับ ตลอดช่วงชีวิตของบุคคลแต่ละบุคคล

ฉลอง ภิรมย์รัตน์ (2531: 29-30) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพมี 2 ปัจจัยใหญ่ ๆ คือ

1. องค์ประกอบด้านพันธุกรรม เป็นการถ่ายทอดยีนส์จากพ่อ แม่ หรือบรรพบุรุษไปสู่ลูกหลานได้แก่ ลักษณะทางด้านรูปร่าง หน้าตา ท่าทาง ผิวพรรณ อารมณ์ ตลอดจนระบบประสาทและเลือด เป็นลักษณะที่ติดตัวมาแต่เกิด

2. องค์ประกอบทางด้านสิ่งแวดล้อม ทั้งที่เป็นธรรมชาติ และสภาพวัฒนธรรม ประเพณี กฎเกณฑ์ ระเบียบต่าง ๆ ในสังคมที่บุคคลเกี่ยวข้องอยู่ เป็นผลให้เกิดการเรียนรู้ และปรับตัวให้สมกับสภาพแวดล้อมนั้น ๆ ได้แก่ ลมฟ้าอากาศ ที่อยู่อาศัย อาหาร ตลอดจนคนที่อยู่ใกล้ชิด องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมนี้มีผลให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ส่งผลให้บุคลิกภาพของคนแตกต่างกัน

จากข้อความดังกล่าว สรุปได้ว่าอิทธิพลของพันธุกรรม สิ่งแวดล้อม และ เวลาในชีวิตของบุคคล เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลในการพัฒนาบุคลิกภาพของบุคคลให้มีลักษณะที่แตกต่างกันไป

2.1.1.3 ประเภทของบุคลิกภาพ

การพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะที่แสดงออกทางกายภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ลักษณะเค้าหน้าหรือโครงสร้างต่าง ๆ ของร่างกายและบุคลิกภาพ เป็นความเชื่อ ว่ามนุษย์เรานั้น มีลักษณะทางสรีระเป็นแบบ ๆ ไป แต่ละแบบอาจเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับบุคลิกภาพ แต่ละอย่าง (Luthan. 1989: 160) ดังนั้น จึงมีผู้แบ่งบุคลิกภาพของคนออกเป็นหลายประเภท เช่น ความคิดของจุง (Hergenharn. 1990: 58 – 85; citing Jung. n.d.) ได้พิจารณาบุคลิกภาพของคน โดยยึดถือสังคมเป็นหลัก เขาได้แบ่งบุคลิกภาพของคนออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. บุคลิกภาพที่ชอบเก็บตัว (Introvert) เป็นคนที่ไม่ชอบสูงส่งกับผู้อื่น เกรงครัดต่อระเบียบแบบแผน มีมาตรการและกฎเกณฑ์ที่แน่นอนในการควบคุมอุปนิสัยของตนเอง เชื่อตัวเอง และการกระทำทุกอย่างที่มักจะทำขึ้นอยู่กับตัวเองเป็นใหญ่ บุคคลประเภทนี้จะผูกพันกับตนเองมากกว่าที่จะผูกพันกับสังคมหรือบุคคลอื่น

2. บุคลิกภาพที่ชอบแสดงตัว (Extrovert) เป็นคนเปิดเผย คุยเก่ง ง่าย รับปรับตัวได้ดีในสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ มีความเชื่อมั่นในตนเองบนรากฐานของเหตุผลและความจริง

ส่วน เครชเมอร์ (Samuel. 1981: 190 – 191; citing Kretschmer. 1921) และเชลดอน (Burger. 1986: 189; citing Sheldon. 1942) กล่าวว่าบุคลิกภาพของคนขึ้นอยู่กับรูปร่าง ลักษณะของคน จึงได้แบ่งบุคลิกภาพของคนตามรูปร่างหรือโครงสร้างทางสรีรวิทยาสอดคล้องกัน เป็น 3 ประเภท คือ

1. ประเภทที่มีรูปร่างอ้วนเตี้ย คอโต ร่างกายมีไขมันมาก พุงยื่น (Pygmy หรือ Endomorphy) คนประเภทนี้เป็นคนที่ชอบแสวงหาความสบาย ไม่รีบร้อน ชอบการสังคม สนุกสนานรื่นเริง โกรธง่ายหายเร็ว และกินจุ

2. ประเภทที่มีรูปร่างผอมสูง ตัวยาว แขนยาว อ่อนแอ (Ectomorphy) คนประเภทนี้มี ลักษณะเคร่งขรึม เอาการเอางาน มีความเครียดทางอารมณ์อยู่เป็นนิจ ชอบสันโดษ ไม่เข้าสังคม

3. ประเภทที่มีรูปร่างใหญ่ แข็งแรง เต็มไปด้วยกล้ามเนื้อ ร่างกายแข็งแรง ชอบออกกำลังกาย (Athletic หรือ Mesomorphy) คนประเภทนี้ชอบทำอะไรแปลก ๆ ข้น ๆ ไม่ใคร่ มีความทุกข์ร้อน ไม่เคยพูดถึงเรื่องความเป็นความตาย สนุกอยู่เสมอ

นอกจากนี้ ฟรีดแมน และ โรเซนแมน (Farmer; others. 1984: 34; citing Friedman; & Rosenmen. 1974) ได้แบ่งบุคลิกภาพของคนตามลักษณะพฤติกรรมที่แสดงออก โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ บุคลิกภาพแบบเอ และบุคลิกภาพแบบบี รายละเอียดของบุคลิกภาพ ทั้ง 2 มีดังนี้

1. บุคลิกภาพแบบ เอ (Type A Personality) เป็นบุคลิกภาพของบุคคลที่มีพฤติกรรมดังต่อไปนี้ (Organ; & Hamner. 1982: 272 – 273; Farmer; others. 1984: 35; Smith; & Anderson. 1986: 1166 – 1167 ; Fontana; others. 1987: 177)

1.1 มีความทะเยอทะยาน (Intense Ambition) เป็นบุคคลที่มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่อยากจะประสบความสำเร็จ

1.2 ชอบแข่งขัน (Competitive Drive) เป็นบุคคลที่ชอบต่อสู้แข่งขันกับผู้อื่นเพื่อให้ตนเองได้ดีกว่าคนอื่น

1.3 แข่งขันกับเวลา (Time Urgency) เป็นบุคคลที่กระทำการต่าง ๆ อย่างเร่งด่วน ใช้เวลาให้เกิดประโยชน์มากที่สุด ทำงานตามแผนเวลา

1.4 สร้างศัตรู (Hostility) เป็นบุคคลที่ยึดตนเองเป็นที่ตั้ง ชอบแสดงออกนอกทาง ข่มผู้อื่นอาฆาตแค้น และขาดความเห็นใจผู้อื่น

1.5 อดทนต่ำ (Impatient) เป็นบุคคลที่มีความอดทนต่ำต่อการรอคอย และอดทนต่ำต่อสภาพแวดล้อมทางกาย ทนไม่กับความเฉื่อย

1.6 มีความก้าวร้าว (Aggressiveness) เป็นบุคคลที่นิยมใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหาความขัดข้องใจ แบ่งเป็นความก้าวร้าวทางวาจา และความก้าวร้าวทางร่างกาย

2. บุคลิกภาพแบบ บี (Type B Personality) เป็นบุคลิกภาพที่มีลักษณะตรงกันข้ามกับบุคลิกภาพแบบ เอ ซึ่งเป็นบุคคลที่ไม่ทะเยอทะยาน ไม่มุ่งเอาชนะ มีความสงบเสถียร ทำงานไปพักผ่อนไป ไม่รีบร้อน (Greene; others. 1985: 165; Mitchell; & Lanson. 1987: 203; Robbins. 1989: 511)

2.1.1.3.1 ประวัติความเป็นมาของการศึกษาบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี

บุคลิกภาพแบบ เอ เป็นบุคลิกภาพที่ค้นพบในราวปี ค.ศ. 1960 อันเนื่องมาจากนายแพทย์ โรสเมน (Rosemen) ได้เริ่มสังเกตผู้ป่วยโรคหัวใจว่ามีบุคลิกภาพบางอย่างที่แปลกไปจากผู้ป่วยอื่น ๆ จากการสังเกตเหตุการณ์บางอย่างในคลินิกโรคหัวใจของเขา พบว่าแก้อีที่ผู้ป่วยโรคหัวใจมานั่งตรวจนั้นจะมีรอยสักเฉพาะตรงขอบแก้อีเท่านั้น แสดงว่า คนไข้ส่วนใหญ่ของเขานั่งแต่ตรงขอบแก้อีซึ่งทำให้เขาคิดว่าคนเช่นนี้จะต้องเป็นคนรีบร้อน เพราะคนที่ทำอะไรรีบร้อนรีบเร่ง มักจะนั่งแก้อีแค่ตรงขอบแก้อี จะได้ลุกได้รวดเร็ว คล้ายกับเป็นลักษณะของความพร้อมที่จะเคลื่อนไหวได้ทันที จากความคิดนี้ทำให้เขาคิดว่า น่าจะมีบุคลิกภาพบางอย่างที่เป็นปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดโรคหัวใจ ซึ่งสอดคล้องกับการสังเกตของเขาอีกว่า ผู้ป่วยโรคหัวใจบางคนนั้นไม่มีปัจจัยเสี่ยง (Risk Factor) ที่เคยเชื่อกันว่าเป็นสาเหตุสำคัญของโรคหัวใจเลย แต่เดิมนั้น พบว่าการมีโคเรสเตอรอลสูง ความดันโลหิตสูง การสูบบุหรี่ การเป็นเบาหวาน และความอ้วน เป็นปัจจัยที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคหัวใจ ดังนั้น เขาจึงใช้เวลานาน 8 ปี ในการร่วมกันศึกษาและวิจัยบุคลิกภาพ

ผู้ป่วยโรคหัวใจ และในที่สุดก็พบว่า มี บุคลิกภาพชนิดภาพชนิดหนึ่งซึ่งต่อมาเราใช้ชื่อว่าบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคคลที่มีบุคลิกภาพตรงกันข้าม เรียกว่า มีบุคลิกภาพแบบ บี การค้นพบบุคลิกภาพแบบ เอ นั้นถือว่าการค้นพบที่สำคัญเพราะ บุคลิกภาพแบบ เอ เป็นปัจจัยที่เสี่ยงกว่าปัจจัยกายภาพทุกตัว ถ้าเปรียบเทียบระหว่างผู้ป่วยโรคเบาหวาน โรคความดันโลหิตสูง หรือโรคไขมันในหลอดเลือดสูงกับคนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ แล้ว คนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ จะถือว่าเป็นปัจจัยที่เสี่ยงที่สุดของการเกิดโรคหัวใจ (จรรยา เกษศรีสังข์. 2537: 14; อ้างอิงจาก รังสิต ห่มระฤก. 2532)

จากประวัติความเป็นมาของการศึกษาบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี นั้นฟรีดแมน และ โรสแมน (จรรยา เกษศรีสังข์. 2537: 14; อ้างอิงจาก Friedman; & Roseman. 1974) สรุปลักษณะของ บุคลิกภาพแบบ เอ และแบบ บี ได้ดังนี้

บุคลิกภาพแบบ เอ (Type A Behavior Pattern Personality) หมายถึง บุคคลที่มีบุคลิกภาพรีบร้อน ชอบแข่งขัน และก้าวร้าว ชอบทำงานให้ได้มาก ๆ ในเวลาน้อย ๆ มีความรู้สึกที่เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว มีความมานะพยายามมากในการทำงาน ชอบฝ่าฟันอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อประสบความสำเร็จ ชอบฝ่าฟันอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อประสบความสำเร็จ ชอบทำงานด้วยความรวดเร็วทนไม่ได้กับงานที่ล่าช้า มีความต้องการพักผ่อนน้อยกว่าคนอื่น และถูกกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกโกรธและก้าวร้าวได้ง่าย

บุคลิกภาพแบบ บี (Type B Behavior Pattern Personality) หมายถึง บุคคลที่มีบุคลิกภาพที่มีความผ่อนคลาย ไม่รีบร้อน และไม่ก้าวร้าว มีลักษณะเรื่อย ๆ เนื่อย ๆ ชอบการพักผ่อนดำเนินชีวิตแบบง่าย ๆ และไม่ชอบฝ่าฟันอุปสรรคในการทำงาน

2.1.1.4 การวัดลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี

บุคลิกภาพแบบ เอ และ บี แบบที่ใช้ในปัจจุบัน มี 3 แบบ (จรรยา เกษศรีสังข์. 2537: 15; อ้างอิงจาก Friedman; & Roseman. 1974) คือ

แบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้าง (Structured Interview : SI) ประกอบด้วยข้อคำถาม 25 ข้อ เป็นการถามโดยให้ผู้ตอบรายงานพฤติกรรมตนเองในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ทำให้คนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ ไม่สามารถทน เช่น สถานการณ์ที่ทำให้เกิดความโกรธ สถานการณ์ที่มีการแข่งขันอย่างมาก แบบสัมภาษณ์นี้เป็นการวัดการแสดงออกทางด้านกายภาพ

มาตราวัดลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ ของเฟรมมิงแฮม Framingham Type A Scale : FTAS) เป็นแบบวัดรายงานตนเองเช่นเดียวกับแบบที่หนึ่ง ประกอบด้วยข้อคำถาม 10 ข้อ วัดทางด้านแรงขับมุ่งสัมฤทธิ์ การมีความรู้สึกที่เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว และการรับรู้ถึงความกดดันในการทำงาน

แบบสำรวจการทำกิจกรรมของ เจนกินส์ (Jenkins Activity Survey : JAS) เป็นแบบสอบถามที่ประกอบด้วยข้อคำถาม 20 ข้อ บุคคลที่ได้คะแนนจากแบบวัดนี้สูงเป็นบุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ โดยกลุ่มบุคคลนี้รายงานว่า มีความรู้สึกที่เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว

ทำงานด้วยความรีบเร่ง ไม่ลดละต่อความอ่อนล้าหรือการทำงานที่ประสบความล้มเหลว นอกจากนี้ยังรายงานว่าตนเองทำงานหนักและมีความต้องการผลสัมฤทธิ์มากกว่า โดยเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในวัยผู้ใหญ่ รายงานว่า มีความต้องการความก้าวหน้าในอาชีพ มีความตั้งใจเพิ่มสถานภาพอาชีพให้สูงขึ้น รับรู้ที่ได้รับแรงเสริมจากการทำงานมากกว่าอีกทั้งยังมีระดับการศึกษาสูงกว่า

นอกจากนี้ สตรูเปและคนอื่น ๆ (Strube; others. 1987) ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแบบสำรวจกิจกรรมของเจนกินส์ว่า เป็นแบบวัดบุคลิกภาพแบบ เอ โดยให้ผู้ตอบรายงานพฤติกรรมตนเองว่า มีการแสดงออกอย่างไรและได้ศึกษาพบว่า คนที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ มีความเชื่อถือในความสำเร็จของงานมากกว่าความล้มเหลว มีแรงขับในการแข่งขันสูง มุ่งสัมฤทธิ์ และมีความรู้สึกใช้เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว

2.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวกับบุคลิกภาพ

2.1.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

บลูเมนทอลล์ (ชมพูนุท พงษ์ศิริ. 2535: 28 ; อ้างอิงจาก Blumenthal. 1978) ได้ศึกษาบุคลิกภาพแบบ เอ และแบบ บี ของเด็กนักเรียนชายและหญิง ผลการศึกษา พบว่า เด็กนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ จะเป็นบุคคลที่มีความเครียดสูงกว่า เด็กนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบ บี

สตรูเป และโบลแลนด์ (อัจฉรา วงศ์วัฒนามงคล. 2533: 19 – 20 ; อ้างอิงจาก Strube; & Boland. 1986) ได้ศึกษาการรับรู้สาเหตุของการกระทำและความเพียรในการทำงานของบุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ และแบบ บี ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ มีความเชื่อถือในความสำเร็จมากกว่าความล้มเหลว ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างการวินิจฉัยความยากของงานกับความเพียรในการทำงานนั้น พบว่า มีความสัมพันธ์ทางลบ กล่าวคือ ถ้างานมีความยากมากขึ้นบุคคลจะมีความเพียรพยายามในการทำงานลดลง และจะมีความเพียรพยายามมากในงานที่มีความยากปานกลาง ในขณะที่บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบ บี นั้น มีความเชื่อถือในความสำเร็จและความล้มเหลวไม่แตกต่างกัน และการวินิจฉัยความยากของงาน และความเพียรพยายามมีความสัมพันธ์กันทางบวก

ชวาทซ์ และคนอื่น ๆ (ปิยกาญจน์ กิจอุดมทรัพย์. 2539: 24; อ้างอิงจาก Schwartz; others. 1986) ได้ศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมของบุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ และ บี ที่ประสบความล้มเหลวในสถานการณ์ที่ไม่มีผู้ใดเคยประสบความสำเร็จเลย และในสถานการณ์ที่มีบางคนประสบความสำเร็จ ผลการศึกษาพบว่า คนที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ มีความมุ่งหวังความสำเร็จในสถานการณ์ที่มีโอกาสประสบความสำเร็จได้ แต่จะไม่เอาตัวไปผูกมัดกับงานที่ไม่มีโอกาสประสบความสำเร็จ

ไคลว์เวอร์ และไวน์เดอร์ (Kleiver; & Weidner. 1987: 204) ได้ศึกษาเรื่อง “ลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ และระดับความมุ่งหวัง โดยศึกษาจากการตั้งเป้าหมายของความสำเร็จของเด็กและผู้ปกครอง” กลุ่มตัวอย่าง เป็นเด็กชาย จำนวน 32 คน และเด็กหญิงจำนวน 41 คน มี

อายุระหว่าง 9 – 12 ปี โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นเด็กที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ และ บี พบว่า เด็กทั้งสองกลุ่มได้ตั้งเป้าหมายความสำเร็จแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ในการกระทำพฤติกรรม เด็กที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ จะทำงานสำเร็จมากกว่า และมีความเพียรพยายามเพื่อให้ประสบความสำเร็จมากกว่า

สต룹 และคนอื่น ๆ (อัจฉรา วงศ์พัฒนามงคล. 2533: 19 – 20 ; อ้างอิงจาก Strube; others. 1987) ได้ศึกษาสถานการณ์ที่ไม่สามารถควบคุมได้ซึ่งเป็นสถานการณ์ที่มีความพยายาม และความสำเร็จไม่สอดคล้องกัน ผลการศึกษาพบว่า บุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ มีความพยายามมากขึ้น เพื่อให้ตนเองสามารถควบคุมสถานการณ์ได้

2.1.2.2 งานวิจัยในประเทศ

อัจฉรา วงศ์พัฒนามงคล (2533: 126 – 127) ได้ศึกษาตัวแปรทางพฤติกรรมศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา กลุ่มตัวอย่าง เป็นนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำนวน 240 คน เป็นผู้ที่มีการศึกษาต่อจำนวน 120 คน และไม่มีพฤติกรรมการศึกษาต่อจำนวน 120 คน ตัวแปรที่ศึกษา คือ จิตลักษณะพื้นฐานของบุคคล โดยศึกษาบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี และสภาพแวดล้อมที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการศึกษาต่อ ผลการศึกษา พบว่า “บุคคลที่มีพฤติกรรมการศึกษาต่อ” มีบุคลิกภาพแบบ เอ อายุน้อย มีความเครียดในการทำงานสูง มีความกลัวความสำเร็จสูง เป็นโสด มีทัศนคติที่ดีต่อการศึกษาต่อ มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมค่อนข้างสูง และมีการรับรู้ความมั่นคงในการทำงานสูง

ชมพูนุท พงษ์ศิริ (2537: 73 – 74) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลในการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2, 3 และ 4 วิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย กรุงเทพมหานคร จำนวน 230 คน ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3 มีความวิตกกังวลสูงกว่านักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 และ 4 และนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 มีความวิตกกังวลต่ำที่สุด และนักศึกษาพยาบาลที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ จะมีความวิตกกังวลสูงกว่านักศึกษาพยาบาลที่มีบุคลิกภาพแบบ บี

จรรยา เกษศรีสังข์ (2537: 105) ได้ศึกษาวิธีการเผชิญปัญหาของนักเรียนนายร้อยตำรวจ พบว่า นักเรียนนายร้อยตำรวจที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ มีวิธีการเผชิญปัญหาแบบสู้ปัญหา ยกเว้น วิธีการเผชิญปัญหาด้านการเรียนภาคปฏิบัติ ส่วนนักเรียนนายร้อยตำรวจที่มีบุคลิกภาพแบบ บี มีวิธีการเผชิญปัญหาต่าง ๆ แบบยอมยอม

จากงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า บุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ จะมีความเพียรพยายามในการทำงานเพื่อประสบความสำเร็จมากกว่า รักความก้าวหน้ามากกว่า มีความเครียดและวิตกกังวลในการทำงานสูงกว่าบุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ บี

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ สรุปได้ว่า บุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ จะมีความเพียรพยายามในการทำงาน เพื่อประสบความสำเร็จมากกว่า รักความก้าวหน้ามากกว่า มีความเครียดและวิตกกังวลในการทำงานสูงกว่าบุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ บี ผู้วิจัยเห็นว่า วัชของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา เป็นช่วงชีวิตที่กำลังเรียนรู้ และค้นหาตัวเอง บุคลิกภาพจึงเป็นส่วนหนึ่งในการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตห้วยหมาก กรุงเทพมหานคร

2.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน

2.2.1 สภาพแวดล้อมทางด้านเพื่อน

สภาพแวดล้อมทางด้านเพื่อนหรือกลุ่มเพื่อน (Peer Group) มีความสัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อนักศึกษาในมหาวิทยาลัยมาก เพราะนักศึกษาแต่ละคนจะต้องมีการติดต่อพบปะกับเพื่อนนักศึกษาด้วยกันเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักศึกษาเหล่านี้ อยู่ในวัยใกล้เคียงกัน ดังที่ นิวคอมบ์ (Newcomb, 1962: 79) กล่าวว่า กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลกับนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาทั้งในด้านทัศนคติ ทักษะความสามารถและบุคลิกภาพของนักศึกษา และเป็นกลุ่มที่ก่อให้เกิดอิทธิพลภายนอกที่มีความสำคัญมากที่สุดต่อนักศึกษาในมหาวิทยาลัย

ฟีลด์แมน และ นิวคอมบ์ (Feldman; & Newcomb, 1973: 78) ได้สรุปความสัมพันธ์ของกลุ่มเพื่อนที่มีต่อนักศึกษาไว้ว่า เพื่อนสามารถให้กำลังใจในเรื่องทั่วไป ซึ่งไม่สามารถหาได้จากอาจารย์และชั้นเรียน เพื่อนร่วมกลุ่มสามารถช่วยเหลือเกื้อหนุนในด้านกำหนดวัตถุประสงค์ในการเรียนและวิชาการได้ กลุ่มเพื่อนสามารถช่วยทำให้นักศึกษามีความมั่นใจและพอใจในตนเองยิ่งขึ้น และเพื่อนยังช่วยทำหน้าที่ในการฝึกการเข้าสังคมแก่นักศึกษาและช่วยในการสร้างความสัมพันธ์ส่วนตัว ซึ่งจะส่งผลในการช่วยเหลือกันในช่วงการทำงานได้

ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2524: 12) ได้แบ่งความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเพื่อนไว้ 2 ลักษณะ คือ

1. ความสัมพันธ์ทางด้านอารมณ์ คือ ความสัมพันธ์ซึ่งตั้งอยู่บนรากฐานของความรู้สึกและความผูกพันระหว่างเพื่อนกับเพื่อน เป็นต้น การตัดสินใจพิจารณาใด ๆ อาศัยความรู้สึก อารมณ์ และอาวูโสเป็นหลัก กิจกรรมเกี่ยวเนื่องกับความสัมพันธ์แบบนี้เป็นกิจกรรมทางความรู้สึก อารมณ์ เช่น การบันเทิง การเลี้ยงสังสรรค์ การเชียร์กีฬา เป็นต้น

2. ความสัมพันธ์ทางสติปัญญา ตั้งอยู่บนเหตุผลและหลักการ อาศัยความรู้ ความคิด เหตุผลและสติปัญญาเป็นเครื่องเชื่อมโยง เช่น ความรู้สึกระหว่างเพื่อนร่วมงาน ระหว่างอาจารย์กับศิษย์ที่ใฝ่หาความรู้ร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน การตัดสินใจพิจารณาปัญหาใด ๆ ก็อาศัยเหตุผลและหลักการและความรู้เป็นหลัก ผู้มีเหตุผลที่ดีกว่าย่อมถูกต้อง กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์แบบนี้ ได้แก่ การอภิปรายการพูดคุย ถกเถียง ประชุมหรือสัมมนากันในเรื่องของวิชาความรู้ พบว่าลักษณะวัฒนธรรมของกลุ่มเพื่อนเป็นองค์ประกอบอย่างเดี่ยวที่สำคัญที่สุดในประสบการณ์ของนักศึกษา ลักษณะของนักศึกษาที่เหมือนกันจะนำไปสู่ความสมัคสมานสามัคคีของกลุ่ม

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2527: 28 – 37) ได้กล่าวถึงปฏิริยาตอบสนองระหว่างผู้เรียนว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน เช่น การอภิปราย การโต้เถียง การรายงาน จะช่วยให้เกิดปฏิริยาตอบสนองระหว่างกัน ผักการทำงานร่วมกัน เป็นการสร้างบรรยากาศของสังคมที่เป็นกันเองระหว่างผู้เรียน

จินตนา ยูนิพันธ์ (2527: 61) ให้ความเห็นไว้ว่า กลุ่มเพื่อนเป็นสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อการเรียนการสอนอย่างชัดเจน เพราะสังคมในสถาบันการศึกษาจะมีการรวมตัว หรือจัดกลุ่มกันของนักศึกษา ซึ่งจะเห็นได้จากพฤติกรรมของกลุ่มที่มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของนักศึกษา การปฏิสัมพันธ์ของกลุ่ม โครงสร้างของกลุ่ม จุดมุ่งหมายของกลุ่ม และปทัสถานของกลุ่มอย่างชัดเจน ซึ่งลักษณะของกลุ่มนี้จะมีผลต่อแรงจูงใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ถ้ากลุ่มเพื่อนมีบรรยากาศที่เป็นกันเอง เข้าอกเข้าใจกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ผู้เรียนมักจะมีแนวโน้มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีไปด้วย

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า บุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ จะมีความเพียรพยายามในการทำงาน เพื่อประสบความสำเร็จมากกว่า รักความก้าวหน้ามากกว่า มีความเครียดและวิตกกังวลในการทำงานสูงกว่าบุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ บี ผู้วิจัยเห็นว่า วัยของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา เป็นช่วงชีวิตที่กำลังเรียนรู้ และค้นหาตัวเอง บุคลิกภาพจึงเป็นส่วนหนึ่งในการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตห้วยหมาก กรุงเทพมหานคร

2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน

2.2.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

แอสติน และ ลี (Astin; & Lee. 1972: 141) ได้วิจัยพบว่า การเลือกสาขาวิชา และอาชีพของนักศึกษาสาขาวิชาวิศวกรรม การสอน กฎหมาย และธุรกิจ มักคล้ายตามกลุ่มเพื่อน

เดอคอสเตอร์ (ซมหนูช บุญสิทธิ์. 2541: 28; อ้างอิงจาก Decoter. 1981) ได้ศึกษาสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา พบว่า นักเรียนที่มีความพึงพอใจในการสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนมีแนวโน้มของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีความพึงพอใจในการสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนต่ำ

2.2.2.2 งานวิจัยในประเทศ

พูนทรัพย์ วงษ์พานิช (2523: 47 – 48) ได้วิจัยพบว่า การปรับตัวกับเพื่อนมีอิทธิพลสูงสุดต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของบุคลากรทางการศึกษาและครูประจำการในวิทยาลัยครู กรุงเทพมหานคร

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2523: 77) ได้วิจัยพบว่า สาเหตุหนึ่งที่ทำให้หลุดออกจากสถาบันก่อนสำเร็จการศึกษา คือ นิสิตไม่ชอบทำกิจกรรมของมหาวิทยาลัยร่วมกับเพื่อน

วัชรินทร์ แก้วลา (2531: 78) ได้ศึกษาสภาพแวดล้อมกลุ่มเพื่อน ในทัศนะของนักศึกษา วิทยาลัยครูนครราชสีมา ผลการศึกษา สรุปข้อคิดเห็นหรือเหตุผลของนักศึกษาได้ดังนี้ การพัฒนาสภาพแวดล้อมสังคม กลุ่มเพื่อนให้เอื้ออำนวยต่อการเสริมสร้างบุคลิกภาพของนักศึกษานั้น วิทยาลัยครูควรดำเนินการเรื่องต่อไปนี้เป็นคือ ส่งเสริมให้นักศึกษาเห็นความสำคัญของสังคมกลุ่มเพื่อน จัดสภาพแวดล้อมวิทยาที่เอื้อต่อการพัฒนาสังคมกลุ่มเพื่อน พัฒนาคุณภาพของการจัดกิจกรรมนักศึกษา

จากเอกสารงานวิจัยข้างต้น สรุปได้ว่า กลุ่มเพื่อน มีอิทธิพลอย่างสูงต่อการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษา หากนักศึกษามีความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อน ได้รับการยกย่อง ยอมรับ จะทำให้นักศึกษาสามารถพัฒนาบุคลิกภาพ ทัศนคติในทางที่ดีต่อตนเอง ผู้วิจัยจึงคาดหวังว่าสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อนจะเป็นส่วนหนึ่งในการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษาปริญญาตรี คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตหัวหมาก กรุงเทพมหานคร

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะนิติศาสตร์

มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตหัวหมาก กรุงเทพมหานคร

3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยรามคำแหง

มหาวิทยาลัยรามคำแหงจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. 2514 โดยมีจุดมุ่งหมายให้เป็นสถาบันการศึกษาแบบตลาดวิชา เพื่อแก้ไข ปัญหาการขาดแคลนสถานที่เรียน ในระดับอุดมศึกษา ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญในขณะนั้น นับเป็นมหาวิทยาลัยแห่งที่ 10 ของรัฐโดยได้รับอนุญาต ให้ใช้สถานที่แสดงสินค้านานาชาติ ณ ตำบลหัวหมาก อำเภอบางกะปิ จำนวน 300 ไร่เศษ เป็นสถานที่ตั้ง

ปรัชญาการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย เน้นการเปิดโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหงจึงรับนักศึกษาโดยไม่มีการสอบคัดเลือกและรับโดยไม่จำกัดจำนวน ทำให้ผู้ใฝ่รู้ใฝ่เรียนจำนวนมากได้รับโอกาสในการศึกษาต่อและเพิ่มพูนความรู้จากมหาวิทยาลัยตลาดวิชาแห่งนี้ จนสถานที่เรียนหัวหมากเริ่มแออัด มหาวิทยาลัยจึงได้เปิดวิทยาเขตรามคำแหง 2 หรือ วิทยาเขตบางนา ในปี พ.ศ. 2527 ที่ถนน บางนา – ตราด ก.ม.8 แขวงดอกไม้ เขตประเวศ บนเนื้อที่ 150 ไร่เศษ โดยใช้เป็นสถานที่เรียน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 นับแต่นั้นเป็นต้นมา

ปัจจุบันมหาวิทยาลัยรามคำแหงได้จัดการเรียนการสอนใน 8 คณะ 2 สถาบันดังนี้

1. คณะนิติศาสตร์ 2. คณะบริหารธุรกิจ 3. คณะมนุษยศาสตร์ 4. คณะศึกษาศาสตร์ 5. คณะวิทยาศาสตร์ 6. คณะรัฐศาสตร์ 7. คณะเศรษฐศาสตร์ 8. คณะวิศวกรรมศาสตร์ (หน่วยงานภายใน)
9. สถาบันการศึกษานานาชาติ (หน่วยงานภายใน) 10. สถาบันวิทยาศาสตร์สุขภาพ (หน่วยงานภายใน) โดยดำเนินการเปิดสอนทั้งในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก

จากวันที่เริ่มก่อตั้งจนถึงปัจจุบัน มหาวิทยาลัยได้ผลิตบัณฑิตและมหาบัณฑิตออกไปรับใช้สังคมเป็นจำนวนมาก ซึ่งบัณฑิตและมหาบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยรามคำแหงได้พิสูจน์ให้สังคม

ยอมรับและประจักษ์ในคุณภาพว่า มีความรู้ ความสามารถ ความวิริยะ อุตสาหะ และมีความรับผิดชอบต่อวิชาชีพที่ได้ศึกษา ตลอดจนมีจิตสำนึกที่ดีต่อสถาบันที่ให้โอกาสทางการศึกษา สมกับความต้องการของมหาวิทยาลัยที่จะผลิตบัณฑิตให้มี “ความรู้ คู่คุณธรรม” จึงได้กำหนดเป็นนโยบายของมหาวิทยาลัย ที่มุ่งเน้นให้บัณฑิตเป็นคนดีและคนเก่งของสังคม โดยในปีการศึกษา 2544 ได้เปิดกระบวนวิชา RU 100 ความรู้คู่คุณธรรม เป็นกระบวนวิชาบังคับ ไม่นับหน่วยกิต ไม่เสียค่าหน่วยกิต ทั้งนี้นักศึกษาทุกคน ทุกสาขาวิชาต้องสอบให้ผ่านจึงจะถือว่าเป็นผู้สำเร็จการศึกษา ซึ่งนับเป็นความภูมิใจของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ได้สร้างบัณฑิตให้เป็นผู้รับผิดชอบต่อสังคม สามารถนำความรู้ไปใช้ในทางที่ถูกต้อง โดยไม่เอาเปรียบบุคคลที่ด้อยโอกาสกว่า มีจริยธรรมเป็นเครื่องค้ำจุนให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณธรรม และที่สำคัญมหาวิทยาลัยแห่งนี้เปิดโอกาสทางการศึกษาให้กับชาวไทยผู้ใฝ่รู้ใฝ่เรียนทุกคน สมกับคำขวัญที่ว่า “เปลวเทียนให้แสง รามคำแหงให้ทาง” (คู่มือการศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง : 2550)

3.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับคณะนิติศาสตร์

3.2.1 ประวัติและความเป็นมาของคณะนิติศาสตร์

คณะนิติศาสตร์ได้เปิดทำการพร้อมกับการจัดตั้งมหาวิทยาลัยรามคำแหง ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ.2514 ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 88 ตอนที่ 24 ลงวันที่ 2 มีนาคม 2514

ที่ทำการของคณะนิติศาสตร์ตอนเริ่มเปิดทำการ ตั้งอยู่ที่อาคารกลางน้ำ (ปัจจุบันเป็นที่ทำการสภาอาจารย์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง) โดยมี ศ.สง่า ลีนะสมิต เป็นคณบดีคณะนิติศาสตร์ ในเวลาต่อมา คณะนิติศาสตร์จึง ได้แบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานเลขานุการและภาควิชาในปี พ.ศ. 2517 คณะนิติศาสตร์ได้ย้ายที่ทำการจากอาคารกลางน้ำมายังตึกที่ทำการคณะนิติศาสตร์ (ตึก LOB) ที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้

3.2.2 ปรัชญา

ให้ความเสมอภาคทางการศึกษา สร้างปัญญาและคุณธรรม เป็นผู้นำทางกฎหมาย ขยายสู่สากล ประชาชนคือผู้รับบริการ

3.2.3 ปณิธาน

คณะนิติศาสตร์เปิดโอกาสทาง การศึกษาด้านกฎหมายให้แก่ ประชาชนทุกระดับตามนโยบาย ของมหาวิทยาลัย จัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ ทันสมัยและตอบสนองความต้องการของสังคม ส่งเสริม การค้นคว้าวิจัยเพื่อหาองค์ความรู้ใหม่ ๆ ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ ให้บริการและช่วยเหลือด้าน กฎหมายแก่ประชาชน

3.2.4 พันธกิจ

(1) ด้านผลิตบัณฑิต มุ่งผลิตบัณฑิตให้มี ความเชี่ยวชาญด้านกฎหมาย มีคุณธรรม จริยธรรม และสามารถออกไปรับใช้สังคม ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม

(2) ด้านวิจัย ส่งเสริม สนับสนุน ให้มีการค้นคว้า วิจัย เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ ที่เป็นรูปธรรมและสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาประเทศ

(3) ด้านบริการทางวิชาการแก่สังคม ให้ความรู้และช่วยเหลือด้านกฎหมาย แก่ชุมชน และบุคคลทุกระดับ

(4) ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ส่งเสริม สนับสนุน สร้างจิตสำนึก ให้นักศึกษา บุคลากรของคณะฯ และบุคคลทั่วไป ได้ตระหนักถึงความสำคัญและ ช่วยกันรักษาวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี ที่ดีงามของชาติ

(5) ด้านบริหารจัดการและบริการ ให้มีการบริการที่ได้มาตรฐาน เป็นที่พึงพอใจของผู้รับบริการ ให้การบริหารจัดการไปสู่ความ เป็นเลิศโดยใช้หลักธรรมาภิบาล และมีความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้

3.2.5 โครงสร้างหลักสูตร

หลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาตรีคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่นักศึกษา จะต้องลงทะเบียนเรียนตามโครงสร้างหลักสูตร ดังนี้

ชื่อปริญญา (ภาษาไทย)		นิติศาสตร์บัณฑิต (น.บ.)
ชื่อปริญญา (ภาษาอังกฤษ)		Bachelor of Law Degree
<u>หลักสูตรนิติศาสตร์บัณฑิต</u>		
หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	31	หน่วยกิต
หมวดวิชาเฉพาะ	105	หน่วยกิต
กลุ่มวิชาบังคับ	93	หน่วยกิต
กลุ่มวิชาเลือก	12	หน่วยกิต
หมวดวิชาเลือกเสรี	9	หน่วยกิต
รวม	145	หน่วยกิต

เมื่อนักศึกษาเรียนจนครบ 145 หน่วยกิต ที่ทางมหาวิทยาลัยกำหนดไว้จึงจะถือว่าจบ การศึกษาครบหลักสูตรและมีสิทธิ์เข้ารับพระราชทานปริญญาบัตร (คู่มือการศึกษามหาวิทยาลัย รามคำแหง : 2550)

ในปัจจุบันคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีจำนวนนักศึกษาในระดับปริญญาตรี ทั้งหมด 43,077 คน ซึ่งแยกออกเป็นปีการศึกษา ได้ดังนี้ นักศึกษาปีการศึกษา 2550 มีนักศึกษา จำนวน 11,211 คน ปีการศึกษา 2549 มีนักศึกษาจำนวน 7,036 คน ปีการศึกษา 2548 มีนักศึกษา จำนวน 6,232 คน ปีการศึกษา 2547 มีนักศึกษาจำนวน 5,748 คน ปีการศึกษา 2546 มีนักศึกษา จำนวน 4,928 คน ปีการศึกษา 2545 มีจำนวนนักศึกษา 3,737 คน ปีการศึกษา 2544 มีจำนวน นักศึกษา 2,460 คน ปีการศึกษา 2543 มีจำนวนนักศึกษา 1,651 คน และปีการศึกษา 2542 มีจำนวน นักศึกษา 74 คน (สำนักบริการทางวิชาการและทดสอบประเมินผล มหาวิทยาลัยรามคำแหง. 2550)

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การกำหนดประชากร และการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ปีการศึกษา 2550 จำนวน 30,227 คน ซึ่งแบ่งเป็นระดับชั้นปีได้ ดังนี้ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 11,211 คน นักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 7,036 คน นักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 6,232 คน และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 5,748 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ประกอบด้วย นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ปีการศึกษา 2550 จำนวน 240 คน ซึ่งได้มาจากการกำหนดขนาดตัวอย่าง ตามวิธีการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของยามาเน่ (Yamane. 1970: 80 – 81) ซึ่งมีความเชื่อถือได้ ร้อยละ 95 โดยใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้ชั้นปีเป็นชั้น (Strata) ซึ่งมีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างดังนี้

2.1 ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มประชากร นักศึกษาคณะนิติศาสตร์ ระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยรามคำแหง ปีการศึกษา 2550 เป็น 4 ชั้นปี ดังนี้ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 11,211 คน นักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 7,036 คน นักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 6,232 คน และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 5,748 คน

2.2 ผู้วิจัยประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างได้จำนวน 240 คน ที่มีความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (Yamane. 1970: 80 – 81) จึงได้สัดส่วนประชากร: กลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 126: 1 เป็นนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง ปีการศึกษา 2550 จำแนกตามชั้นปี ดังนี้ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 89 คน นักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 56 คน นักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 49 คน และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 46 คน ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากร และกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามชั้นปี

ระดับชั้นปี	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ชั้นปีที่ 1	11,211	89
ชั้นปีที่ 2	7,036	56
ชั้นปีที่ 3	6,232	49
ชั้นปีที่ 4	5,748	46
รวม	30,227	240

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง แบ่งออกเป็น 3 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษา แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ ระดับชั้นปี ภูมิลำเนา ค่าใช้จ่ายต่อเดือนของนักศึกษา และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษา

ชุดที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

ชุดที่ 3 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

ได้แก่ เพศ ระดับชั้นปีของนักศึกษา ภูมิลำเนา ค่าใช้จ่ายต่อเดือน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ดังตัวอย่างต่อไปนี้

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน [] หน้าข้อความและเติมคำในช่องว่างที่เป็นความจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ

[] นักศึกษาชาย

[] นักศึกษาหญิง

2. ระดับชั้นปี

[] ชั้นปีที่ 1

[] ชั้นปีที่ 2

[] ชั้นปีที่ 3

[] ชั้นปีที่ 4

3. นักศึกษาเกิดที่จังหวัด

4. ค่าใช้จ่ายของนักศึกษาต่อเดือน จำนวน บาท

5. รายได้ของผู้ปกครองรวมกันต่อเดือน

[] รายได้เฉลี่ยต่อเดือน มากกว่า 50,000 บาท

[] รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ตั้งแต่ 10,000 – 50,000 บาท

[] รายได้เฉลี่ยต่อเดือน น้อยกว่า 10,000 บาท

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการใช้ชีวิตใหม่มหาวิทยาลัย มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

2.1 ผู้วิจัยผู้วิจัยศึกษาเอกสารงานวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวกับการใช้ชีวิตใหม่มหาวิทยาลัยของนักศึกษา เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามการใช้ชีวิตใหม่มหาวิทยาลัยของนักศึกษาของพจน์สรณ์ โกชนา (2542) อำนาจ หงษา (2545) และ อติศร พงษ์ศรี (2546)

2.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามการใช้ชีวิตใหม่มหาวิทยาลัยของนักศึกษา โดยใช้แนวคิดที่ได้จากข้อ 2.1 และข้อ 2.2 เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert Scale Type) ได้แก่ เป็นประจำ บ่อยครั้ง บางครั้ง น้อยครั้ง และน้อยครั้งที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามการใช้ชีวิตใหม่มหาวิทยาลัย

คำชี้แจง ให้นักศึกษาอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่ง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด เพียงข้อละเครื่องหมายเดียว ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 อันดับ ได้แก่

เป็นประจำ	หมายถึง	ตรงกับการกระทำของนักศึกษาทุกครั้ง
บ่อยครั้ง	หมายถึง	ตรงกับการกระทำของนักศึกษาเกือบทุกครั้ง
บางครั้ง	หมายถึง	ตรงกับการกระทำของนักศึกษาบ้าง ไม่ตรงบ้าง
น้อยครั้ง	หมายถึง	ตรงกับการกระทำของนักศึกษานาน ๆ ครั้ง
น้อยครั้งที่สุด	หมายถึง	ตรงกับการกระทำของนักศึกษาน้อยครั้งที่สุด

ลำดับ	ข้อคำถาม	เป็น ประจำ	บ่อย ครั้ง	บาง ครั้ง	น้อย ครั้ง	น้อยครั้ง ที่สุด
	ด้านการศึกษา					
0	นักศึกษาเข้าห้องสมุดเพื่อศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม					
00	นักศึกษาไม่สนใจฟังอาจารย์บรรยาย					
	ด้านสังคม					
0	นักศึกษาขอคำแนะนำในการปฏิบัติตัวภายในมหาวิทยาลัยจากนักศึกษารุ่นพี่					
00	นักศึกษาชอบแยกตัวอยู่คนเดียว					

ลำดับ	ข้อคำถาม	เป็น ประจำ	บ่อย ครั้ง	บาง ครั้ง	น้อย ครั้ง	น้อยครั้ง ที่สุด
	ด้านค่าใช้จ่าย					
0	นักศึกษาซื้อเสื้อผ้าและ ของใช้ส่วนตัว ที่มีราคาแพง					
00	นักศึกษาใช้จ่ายเงินในการเรียนอย่าง พอเพียง					
	ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม					
0	นักศึกษาไปออกค่ายอาสากับชมรม					
00	นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมรับน้องใหม่					

เกณฑ์การให้คะแนน

- ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนน ดังนี้

เป็นประจำ	ให้คะแนน	5	คะแนน
บ่อยครั้ง	ให้คะแนน	4	คะแนน
บางครั้ง	ให้คะแนน	3	คะแนน
น้อยครั้ง	ให้คะแนน	2	คะแนน
น้อยครั้งที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน
- ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนน ดังนี้

เป็นประจำ	ให้คะแนน	1	คะแนน
บ่อยครั้ง	ให้คะแนน	2	คะแนน
บางครั้ง	ให้คะแนน	3	คะแนน
น้อยครั้ง	ให้คะแนน	4	คะแนน
น้อยครั้งที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

- ใช้เกณฑ์ประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) ซึ่งแปลผลได้ดังนี้
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 2.33	หมายถึง	นักศึกษามีการใช้ชีวิตในด้านนั้น ๆ
อยู่ในระดับไม่ดี
คะแนนเฉลี่ย	2.34 – 3.66	หมายถึง	นักศึกษามีการใช้ชีวิตในด้านนั้น ๆ
อยู่ในระดับดีพอใช้
คะแนนเฉลี่ย	3.67 – 5.00	หมายถึง	นักศึกษามีการใช้ชีวิตในด้านนั้น ๆ
อยู่ในระดับดี

ชุดที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ มีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

2.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพของอัจฉรา วงศ์พัฒนามงคล (2533 : 159 – 162) ดัดแปลงมาจากแบบสำรวจการกระทำกิจกรรมของเจนกินส์ (Jenkins Activity Survey) เป็นแบบทดสอบรายงานตนเอง แบ่งเป็นบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี

2.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามบุคลิกภาพ โดยใช้แนวคิดจากข้อ 2.1 และ 2.2 โดยมีลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามบุคลิกภาพ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามถึงคุณลักษณะและความรู้สึกนึกคิดทั่วไปเกี่ยวกับตัวของนักศึกษาขอให้นักศึกษาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษามากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อยที่สุด

ลำดับ	ข้อคำถาม	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	เมื่อข้าพเจ้ามีนัด ข้าพเจ้าชอบไปถึงที่ นัดหมายก่อนเวลา					
00	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเป็นการเสียเวลา ถ้า ต้องรอซื้อของในร้านค้าที่มีลูกค้านั่น					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน
จริง	ให้คะแนน	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน
2. ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน
จริง	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์ประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ อัจฉรา วงษ์พัฒนามงคล (2533: 32) ซึ่งแปลผลได้ดังนี้

ผู้ที่ได้คะแนน 38 – 75	หมายถึง	มีบุคลิกภาพแบบเอ
ผู้ที่ได้คะแนน 15 – 37	หมายถึง	มีบุคลิกภาพแบบบี

ชุดที่ 3 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

- 3.1 ผู้วิจัยผู้วิจัยศึกษาเอกสารงานวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
- 3.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน ของณัฏฐา ผาดจันทิก (2545) และดรุณี ขอเจริญ (2546)
- 3.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน โดยใช้แนวคิดที่ได้จากข้อ 3.1 และข้อ 3.2 เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) ได้แก่ จริงที่สุด จริงจริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน

คำชี้แจง ให้นักศึกษาอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่ง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด เพียงข้อละเครื่องหมายเดียว ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 อันดับ ได้แก่

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อยที่สุด

ลำดับ	ข้อความถาม	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	นักศึกษาเป็นคนที่เพื่อนไว้วางใจ					
00	นักศึกษากับเพื่อนในกลุ่มมักจะทำ กิจกรรมร่วมกัน					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน
จริง	ให้คะแนน	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน
จริง	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์ประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) ซึ่งแปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 2.33	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาและเพื่อนอยู่ในระดับไม่ดี
คะแนนเฉลี่ย	2.34 – 3.66	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาและเพื่อนอยู่ในระดับดีพอใช้
คะแนนเฉลี่ย	3.67 – 5.00	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาและเพื่อนอยู่ในระดับดี

การหาคุณภาพเครื่องมือ

1. หาค่าความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) ของแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คน ได้แก่ รองศาสตราจารย์เวณิ กริทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พาสนา จุฬรัตน์ และอาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา ตรวจสอบความเที่ยงตรง โดยตรวจสอบความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหา ข้อความและภาษาที่ใช้ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดลองใช้

2. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตหัวหมาก กรุงเทพมหานคร ใช้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 1, 2, 3 และ 4 ชั้นปีละ 10 คน รวมจำนวน 40 คน ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่าง เพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (Item Discrimination) ของแบบสอบถาม โดยใช้เทคนิค 25 % กลุ่มสูง - กลุ่มต่ำ มาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายข้อโดยใช้ t - test โดยเลือกเฉพาะข้อที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มาเป็นแบบสอบถามในการวิจัย ได้จำนวน 57 ข้อ

3. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยใช้เฉพาะข้อที่คัดเลือกแล้วในข้อ 2 มาหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .865

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังคณบดีคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เพื่อนำไปขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามพร้อมหนังสือของบัณฑิตวิทยาลัยไปติดต่อกับคณบดีคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เพื่อขอความอนุเคราะห์และความร่วมมือให้นักศึกษาคณะนิติศาสตร์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามจำนวน 240 ฉบับ โดยชี้แจงวัตถุประสงค์และ

ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยเก็บข้อมูลในระหว่างวันที่ 4 มกราคม – 31 มีนาคม 2551 และได้รับคืนกลับมาครบทุกฉบับ

3. ผู้วิจัยคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์คือตอบครบทุกข้อ ปรากฏว่าสมบูรณ์ทุกฉบับ หลังจากนั้นผู้วิจัยจึงนำข้อมูลมาวิเคราะห์สถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เพื่อศึกษาการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตห้วยหมาก กรุงเทพมหานคร โดยวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. เพื่อเปรียบเทียบการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตห้วยหมาก กรุงเทพมหานคร จำแนกตามตัวแปร เพศ และบุคลิกภาพ โดยใช้การทดสอบที (t – test)

3. เพื่อเปรียบเทียบการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตห้วยหมาก กรุงเทพมหานคร จำแนกตามตัวแปร ระดับชั้นปี ภูมิฐานะ ค่าใช้จ่ายต่อเดือนของนักศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และสัมพันธภาพระหว่าง นักศึกษากับเพื่อนโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One way Analysis of Variance) ในกรณีที่กลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มและเมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffé)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ค่าเฉลี่ย

1.2 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. สถิติวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ ได้แก่

2.1 การหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม โดยใช้เทคนิค 25 %

กลุ่มสูง – กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t – test

2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา

(α – Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์สมมติฐาน ได้แก่

3.1 ทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยทดสอบด้วยค่าที (t – test) ในการวิจัยครั้งนี้คือ ตัวแปรเพศ และบุคลิกภาพ

3.2 ทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม และใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One way Analysis of Variance)

ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเซฟเฟ (Scheffe) ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ตัวแปร ระดับชั้นปี ภูมิภาค ค่าใช้จ่ายต่อเดือนของนักศึกษาฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการแปลความหมายดังนี้

N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ใน t-Distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ใน F-Distribution
df	แทน	ระดับชั้นความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยกำลังสองของคะแนนแต่ละค่า (Mean Square)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลไปวิเคราะห์ โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for Social Science) ดังนี้

ตอนที่ 1 ศึกษาการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตห้วยหมาก กรุงเทพมหานคร เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตห้วยหมาก กรุงเทพมหานคร จำแนกตามตัวแปร เพศ และบุคลิกภาพ โดยใช้การทดสอบที (t – test)

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตห้วยหมาก กรุงเทพมหานคร จำแนกตามตัวแปร ระดับชั้นปี ภูมิสำเนา ค่าใช้จ่ายต่อเดือนของนักศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ในกรณีที่กลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มและเมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffé)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเสนอผลการศึกษาค้นคว้าตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ศึกษาการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตหัวหมาก กรุงเทพมหานคร เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์

มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตหัวหมาก กรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

จำแนกตามเพศ ระดับชั้น ภูมิภาค และรายได้ของผู้ปกครอง

ปัจจัย	ระดับของปัจจัย	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เพศ	ชาย	140	58.33
	หญิง	100	41.67
	รวม	240	100.00
ระดับชั้น	ชั้นปีที่ 1	89	37.08
	ชั้นปีที่ 2	56	23.33
	ชั้นปีที่ 3	49	20.42
	ชั้นปีที่ 4	46	19.17
	รวม	240	100.00
ภูมิภาค	ภาคกลาง	89	37.08
	ภาคเหนือ	17	7.08
	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	68	28.33
	ภาคใต้	66	27.50
	รวม	240	100.00
ค่าใช้จ่ายต่อเดือนของนักศึกษา	ต่ำกว่า 5,000 บาท	53	22.10
	5,000 – 10,000 บาท	80	33.30
	มากกว่า 10,000 บาท	107	44.60
	รวม	240	100.00
รายได้ผู้ปกครองรวมกันต่อเดือน	มากกว่า 50,000 บาท	6	2.50
	10,000 – 50,000 บาท	141	58.75
	ต่ำกว่า 10,000 บาท	93	38.75
	รวม	240	100.00

จากตาราง 2 พบว่า นักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัย รามคำแหง เขตหัวหมาก กรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 240 คน เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 58.33 รองลงมาเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 41.67

จำแนกตามระดับชั้นพบว่า ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาเรียนในระดับ ชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 37.08 รองลงมาเป็นชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 23.33 ชั้นปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 20.42 และชั้นปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 19.17

จำแนกตามภูมิสำเนา ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่มีภูมิสำเนา ภาคกลาง คิดเป็นร้อยละ 37.08 รองลงมาเป็นภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คิดเป็นร้อยละ 28.33 ภาคใต้ คิดเป็นร้อยละ 27.50 และภาคเหนือ คิดเป็นร้อยละ 7.08

จำแนกตามค่าใช้จ่ายต่อเดือนของนักศึกษา นักศึกษาส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายต่อเดือน มากกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 44.60 รองลงมานักศึกษามีค่าใช้จ่ายต่อเดือน 5,000 – 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 33.30 และนักศึกษาที่มีค่าใช้จ่ายต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 22.20

จำแนกตามสถานภาพรายได้ผู้ปกครองรวมกันต่อเดือน ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีรายได้ 10,000 – 50,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 58.75 รองลงมาเป็นผู้ปกครองที่มีรายได้ ต่ำกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 38.75 และเป็นผู้ปกครองที่มีรายได้มากกว่า 50,000 คิดเป็นร้อยละ 2.50

ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน รายได้ต่อเดือนของนักศึกษา
การใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย บุคลิกภาพ และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อนของ
นักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตห้วยหมาก กรุงเทพมหานคร

ปัจจัย	$\bar{X}$	S.D	การแปล ความหมาย
การใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย	3.107	.451	ดีพอใช้
บุคลิกภาพ	44.80	6.61	แบบเอ
สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน	3.52	.61	ดีพอใช้

จากตาราง 3 แสดงว่า นักศึกษาปริญญาตรี คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
นักศึกษามีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย อยู่ในระดับดีพอใช้ มีบุคลิกภาพแบบเอ และสัมพันธภาพ
ระหว่างนักศึกษาและเพื่อนอยู่ในระดับดีพอใช้

ตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย
ของนักศึกษาปริญญาตรี คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านการศึกษา

ลำดับ	ข้อความถาม	$\bar{X}$	S.D	การแปลความหมาย
1	นักศึกษาเข้าห้องสมุดเพื่อศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม	3.39	1.13	ดีพอใช้
2	นักศึกษาสามารถจดคำบรรยายของอาจารย์ได้ทัน	3.36	.96	ดีพอใช้
3	นักศึกษาเข้าชั้นเรียนก่อนเวลาที่อาจารย์จะเข้าสอน	3.95	.81	ดี
4	นักศึกษาขอคำปรึกษาจากอาจารย์เกี่ยวกับเรื่องเรียน	2.90	1.26	ดีพอใช้
5	นักศึกษาพูดคุยและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในเรื่องเรียนกับเพื่อนและรุ่นพี่	2.88	1.41	ดีพอใช้
6	นักศึกษาจัดเวลาอ่านหนังสือเพื่อเตรียมตัวก่อนที่จะเรียน	3.45	1.13	ดีพอใช้
7	ในขณะที่อาจารย์กำลังสอน นักศึกษาจะไม่พูดคุยกับเพื่อน	3.44	1.18	ดีพอใช้
8	นักศึกษาเข้าเรียนในวิชาที่นักศึกษาถึงแม้วิชาจะไม่ชอบ	3.82	1.23	ดี
9	นักศึกษาจะเข้าชั้นเรียนและให้ความสนใจในทุกรายวิชา	3.73	.82	ดี
10	นักศึกษาเรียนกวดวิชาเพิ่มเติม	3.17	1.47	ดีพอใช้
11	นักศึกษามีสมาธิในการเรียน	3.45	.94	ดีพอใช้
	รวม	3.41	.58	ดีพอใช้

จากตาราง 4 พบว่า นักศึกษาปริญญาตรี คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ใช้ชีวิตด้านการศึกษาโดยภาพรวม ใช้ชีวิตอยู่ในระดับดีพอใช้ เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักศึกษาใช้ชีวิตส่วนใหญ่ ด้านการศึกษาอยู่ในระดับดีพอใช้ ยกเว้น ข้อนักศึกษาเข้าชั้นเรียนก่อนเวลาที่อาจารย์จะเข้าสอน นักศึกษาเข้าเรียนในวิชาที่นักศึกษาถึงแม้วิชาจะไม่ชอบ นักศึกษาจะเข้าชั้นเรียนและให้ความสนใจในทุกรายวิชา ที่นักศึกษาเห็นว่ามีการใช้ชีวิตอยู่ในระดับดี

ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย
ของนักศึกษาปริญญาตรี คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านสังคม

ลำดับ	ข้อคำถาม	$\bar{X}$	S.D	การแปล ความหมาย
1	นักศึกษาขอคำแนะนำในการปฏิบัติตัวภายในมหาวิทยาลัยจากนักศึกษารุ่นพี่	2.53	1.37	ดีพอใช้
2	นักศึกษาชอบอยู่กับเพื่อน	3.46	1.16	ดีพอใช้
3	นักศึกษาชอบกับเพื่อน	2.42	1.10	ดีพอใช้
4	นักศึกษาทำงานร่วมกับทุกคนได้ด้วยความสบายใจ	3.98	.82	ดี
5	นักศึกษาให้ความเคารพรุ่นพี่	4.10	.86	ดี
6	นักศึกษาไม่ชักชวนเพื่อนให้ดื่มสุรา หรือของมีนเมาภายในบริเวณมหาวิทยาลัย	4.58	.81	ดี
	รวม	3.51	.39	ดีพอใช้

จากตาราง 5 พบว่า นักศึกษาปริญญาตรี คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ใช้ชีวิตด้านสังคมโดยภาพรวม ใช้ชีวิตอยู่ในระดับดีพอใช้ เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักศึกษาใช้ชีวิตส่วนใหญ่ด้านสังคมอยู่ในระดับดีพอใช้ ยกเว้น นักศึกษาทำงานร่วมกับทุกคนได้ด้วยความสบายใจ นักศึกษาให้ความเคารพรุ่นพี่ นักศึกษาไม่ชักชวนเพื่อนให้ดื่มสุรา หรือของมีนเมาภายในบริเวณมหาวิทยาลัย นักศึกษาใช้ชีวิตส่วนใหญ่สังคมอยู่ในระดับดี

ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย
ของนักศึกษาปริญญาตรี คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านค่าใช้จ่าย

ลำดับ	ด้านค่าใช้จ่าย	$\bar{X}$	S.D	การแปล ความหมาย
1	นักศึกษาซื้อเสื้อผ้าและ ของใช้ส่วนตัวที่มีราคาแพง	3.57	.92	ดีพอใช้
2	นักศึกษาใช้จ่ายเงินในการเรียนอย่างพอเพียง	3.55	.97	ดีพอใช้
3	นักศึกษาสามารถจ่ายค่าหนังสือหรือเอกสาร ประกอบการเรียนได้	3.76	.90	ดี
4	นักศึกษาทำงานนอกเวลาเรียน เพื่อหารายได้มา ใช้ในการเรียน	2.40	1.24	ดีพอใช้
5	นักศึกษามักใช้จ่ายเงินเพื่อการพักผ่อนบางโอกาส	2.55	1.16	ดีพอใช้
	รวม	3.16	.51	ดีพอใช้

จากตาราง 6 พบว่า นักศึกษาปริญญาตรี คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ใช้ชีวิต
ด้านค่าใช้จ่ายโดยภาพรวม ใช้ชีวิตอยู่ในระดับดีพอใช้ เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักศึกษาใช้ชีวิต
ส่วนใหญ่ด้านค่าใช้จ่ายอยู่ในระดับดีพอใช้ ยกเว้น นักศึกษาสามารถจ่ายค่าหนังสือหรือเอกสาร
ประกอบการเรียนได้ นักศึกษาใช้จ่ายอยู่ในระดับดี

ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย
ของนักศึกษาปริญญาตรี คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม

	ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม	$\bar{X}$	S.D	การแปล ความหมาย
1	นักศึกษาไปออกค่ายอาสากับชมรม	2.15	1.11	ไม่ดี
2	นักศึกษาเข้าฟังการอภิปรายทางวิชาการที่จัดขึ้น ภายในมหาวิทยาลัย	2.23	1.06	ไม่ดี
3	นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมการเลือกตั้งองค์การ นักศึกษา สภานักศึกษา	3.09	1.21	ดีพอใช้
4	นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา เช่น ร่วมฟังบรรยายธรรม ตักบาตร ฯลฯ	2.18	1.08	ไม่ดี
5	นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมไหว้ครูของมหาวิทยาลัย	2.00	.96	ไม่ดี
6	นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมอาสาสมัครในงาน ต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย	2.15	.94	ไม่ดี
7	นักศึกษาเข้าชมการแข่งขันกีฬาภายในมหาวิทยาลัย	1.91	.86	ไม่ดี
	รวม	2.24	.75	ไม่ดี

จากตาราง 7 พบว่า นักศึกษาปริญญาตรี คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ใช้ชีวิต
ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมโดยภาพรวม ใช้ชีวิตอยู่ในระดับไม่ดี เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักศึกษา
ใช้ชีวิตส่วนใหญ่ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม อยู่ในระดับไม่ดี ยกเว้นนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมการ
เลือกตั้งองค์การนักศึกษา สภานักศึกษา ใช้ชีวิตอยู่ในระดับดี

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตหัวหมาก กรุงเทพมหานคร จำแนกตามตัวแปร เพศ และบุคลิกภาพ โดยใช้การทดสอบที (t – test)

ตาราง 8 แสดงการเปรียบเทียบการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตหัวหมาก กรุงเทพมหานคร ในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามเพศ

การใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย	เพศชาย		เพศหญิง		t
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	
ด้านการศึกษา	3.41	.57	3.42	.60	.07
ด้านสังคม	3.47	.35	3.57	.44	2.14*
ด้านค่าใช้จ่าย	3.12	.51	3.23	.50	1.75
ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม	2.19	.75	2.32	.76	1.41
รวม	3.08	.45	3.15	.46	1.32

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 8 พบว่านักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตหัวหมาก กรุงเทพมหานคร ชายและหญิงมีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า การใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ในด้านสังคม นักศึกษาชายและหญิงมีการใช้ชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 9 แสดงการ เปรียบเทียบการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตหัวหมาก กรุงเทพมหานคร ในแต่ละด้านและโดยรวม
จำแนกบุคลิกภาพ

การใช้ชีวิตใน มหาวิทยาลัย	แบบเอ		แบบบี		t
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	
ด้านการศึกษา	3.53	.49	2.47	.23	10.82**
ด้านสังคม	3.59	.33	2.88	.25	10.87**
ด้านค่าใช้จ่าย	3.22	.51	2.76	.31	4.52**
ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม	2.38	.69	1.17	.18	9.33**
รวม	3.21	.36	2.30	.13	12.92**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

จากตาราง 9 พบว่านักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตหัวหมาก กรุงเทพมหานคร ที่มีบุคลิกภาพแบบเอและแบบบีมีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยโดยภาพรวมแตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าทุกด้านที่นักศึกษามีบุคลิกภาพแบบเอและแบบบีมีการใช้ชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตห้วยหมาก กรุงเทพมหานคร จำแนกตามตัวแปร ระดับชั้นปี ภูมิลำเนา ค่าใช้จ่ายต่อเดือนของนักศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One way Analysis of Variance) และเมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffé)

ตาราง 10 แสดงการเปรียบเทียบการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตห้วยหมาก กรุงเทพมหานคร จำแนกตามตัวแปร ระดับชั้นปี

การใช้ชีวิต	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	3	6.41	2.13	6.80**
	ภายในกลุ่ม	236	74.13	.31	
	รวม	239	80.54		
ด้านสังคม	ระหว่างกลุ่ม	3	0.42	.14	0.92
	ภายในกลุ่ม	236	36.48	.15	
	รวม	239	36.91		
ด้านค่าใช้จ่าย	ระหว่างกลุ่ม	3	2.34	.78	3.08*
	ภายในกลุ่ม	236	59.71	.25	
	รวม	239	62.05		
ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	3	11.95	3.98	7.57**
	ภายในกลุ่ม	236	124.16	.52	
	รวม	239	136.12		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	4.46	1.48	7.92**
	ภายในกลุ่ม	236	44.30	.18	
	รวม	239	48.769		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 10 พบว่านักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตห้วยหมาก กรุงเทพมหานคร ที่เรียนระดับชั้นปีต่างกันมีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยโดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการศึกษา และด้านการเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษาที่เรียนระดับชั้นปีต่างกันมีการใช้ชีวิตด้านการศึกษา และด้านการเข้าร่วมกิจกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ในด้านค่าใช้จ่าย นักศึกษาที่เรียนระดับชั้นปีต่างกันมีการใช้ชีวิตด้านการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยวิธีของเซฟเฟ่ ดังแสดงในตาราง 11

ตาราง 11 แสดงการทดสอบความแตกต่างการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตหัวหมาก กรุงเทพมหานคร ด้านการศึกษา จำแนกตามระดับชั้นปี

ระดับชั้นปี	$\bar{X}$	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
		3.23	3.37	3.59	3.62
ชั้นปีที่ 1	3.23	-	.14	.36*	.39*
ชั้นปีที่ 2	3.37		-	.22	.25*
ชั้นปีที่ 3	3.59			-	.03
ชั้นปีที่ 4	3.62				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 11 แสดงว่านักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตหัวหมาก กรุงเทพมหานคร ชั้นปีที่ 4 ใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ด้านการศึกษามากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตหัวหมาก กรุงเทพมหานคร ชั้นปีที่ 3 ใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ด้านการศึกษามากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตหัวหมาก กรุงเทพมหานคร ชั้นปีที่ 4 ใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ด้านการศึกษามากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 12 แสดงการทดสอบความแตกต่างการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตหัวหมาก กรุงเทพมหานครด้านค่าใช้จ่าย จำแนกตามระดับชั้นปี

ระดับชั้นปี	$\bar{X}$	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
		3.05	3.16	3.24	3.30
ชั้นปีที่ 1	3.05	-	.11	.19	.25*
ชั้นปีที่ 2	3.16		-	.08	.14
ชั้นปีที่ 3	3.24			-	.06
ชั้นปีที่ 4	3.30				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 12 แสดงว่านักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตหัวหมาก กรุงเทพมหานคร ชั้นปีที่ 4 ใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ด้านค่าใช้จ่าย มากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 13 แสดงการทดสอบความแตกต่างการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตหัวหมาก กรุงเทพมหานครด้านการเข้าร่วมกิจกรรม จำแนกตามระดับชั้นปี

ระดับชั้นปี	$\bar{X}$	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
		2.02	2.15	2.42	2.59
ชั้นปีที่ 1	2.02	-	.13	.40*	.57*
ชั้นปีที่ 2	2.15		-	.27*	.44*
ชั้นปีที่ 3	2.42			-	.17
ชั้นปีที่ 4	2.59				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 13 แสดงว่านักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตหัวหมาก กรุงเทพมหานคร ชั้นปีที่ 4 ใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม มากกว่านักศึกษา นักศึกษาชั้นปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตหัวหมาก กรุงเทพมหานคร ชั้นปีที่ 3 ใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม มากกว่านักศึกษานักศึกษาชั้นปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตหัวหมาก กรุงเทพมหานคร ชั้นปีที่ 4 ใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม มากกว่านักศึกษานักศึกษาชั้นปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตหัวหมาก กรุงเทพมหานคร ชั้นปีที่ 3 ใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม มากกว่านักศึกษานักศึกษาชั้นปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 14 แสดงการทดสอบความแตกต่างการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ของนักศึกษา คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตหัวหมาก กรุงเทพมหานคร โดยรวมจำแนกตามระดับชั้นปี

ระดับชั้นปี	$\bar{X}$	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
		2.96	3.08	3.24	3.29
ชั้นปีที่ 1	2.96	-	.12	.28*	.33*
ชั้นปีที่ 2	3.08		-	.16	.21
ชั้นปีที่ 3	3.24			-	.05
ชั้นปีที่ 4	3.29				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 14 แสดงว่านักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตหัวหมาก กรุงเทพมหานคร ชั้นปีที่ 4 ใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย มากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตหัวหมาก กรุงเทพมหานคร ชั้นปีที่ 3 ใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย มากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 15 แสดงการเปรียบเทียบการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตหัวหมาก กรุงเทพมหานคร จำแนกตามตัวแปรภูมิสำเนา

การใช้ชีวิต	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	3	1.01	.34	1.00
	ภายในกลุ่ม	236	79.53	.34	
	รวม	239	80.54		
ด้านสังคม	ระหว่างกลุ่ม	3	.49	.16	1.05
	ภายในกลุ่ม	236	36.43	.15	
	รวม	239	36.91		
ด้านค่าใช้จ่าย	ระหว่างกลุ่ม	3	.36	.12	.46
	ภายในกลุ่ม	236	61.69	.26	
	รวม	239	62.05		
ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	3	7.50	2.50	4.59**
	ภายในกลุ่ม	236	128.62	.55	
	รวม	239	136.12		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	1.32	.44	2.19
	ภายในกลุ่ม	236	47.45	.20	
	รวม	239	48.77		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

จากตาราง 15 พบว่านักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตหัวหมาก กรุงเทพมหานคร ที่มีภูมิสำเนาต่างกันมีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยโดยภาพรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษาที่มีภูมิสำเนาต่างกันมีการใช้ชีวิต ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ่ ดังแสดงในตาราง 16

ตาราง 16 แสดงการทดสอบความแตกต่างการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตห้วยหมาก กรุงเทพมหานคร ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม จำแนกตามภูมิลำเนา

ภูมิลำเนา	$\bar{X}$	ภาคกลาง	ภาคใต้	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคเหนือ
		2.07	2.21	2.39	2.68
ภาคกลาง	2.07	-	.14	.32*	.61*
ภาคใต้	2.21		-	.18	.47*
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	2.39			-	.29*
ภาคเหนือ	2.68				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 16 แสดงว่านักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตห้วยหมาก กรุงเทพมหานคร ที่มีภูมิลำเนาภาคเหนือ ใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม มากกว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาภาคกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตห้วยหมาก กรุงเทพมหานคร ที่มีภูมิลำเนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม มากกว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาภาคกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตห้วยหมาก กรุงเทพมหานคร ที่มีภูมิลำเนาภาคเหนือ ใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม มากกว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตห้วยหมาก กรุงเทพมหานคร ที่มีภูมิลำเนาภาคเหนือ ใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม มากกว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 17 แสดงการเปรียบเทียบการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตห้วยหมาก กรุงเทพมหานคร จำแนกตามตัวแปรค่าใช้จ่าย
ต่อเดือนของนักศึกษา

การใช้ชีวิต	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	1.46	.73	2.19
	ภายในกลุ่ม	237	79.08	.33	
	รวม	239	80.54		
ด้านสังคม	ระหว่างกลุ่ม	2	1.10	.55	3.63
	ภายในกลุ่ม	237	35.82	.15	
	รวม	239	36.91		
ด้านค่าใช้จ่าย	ระหว่างกลุ่ม	2	.12	.06	0.23
	ภายในกลุ่ม	237	61.93	.26	
	รวม	239	62.05		
ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	2	4.71	2.36	4.25*
	ภายในกลุ่ม	237	131.41	.55	
	รวม	239	136.12		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	.81	.41	2.01
	ภายในกลุ่ม	237	47.96	.20	
	รวม	239	48.77		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตาราง 17 พบว่านักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตห้วยหมาก กรุงเทพมหานคร ที่มีค่าใช้จ่ายต่อเดือนต่างกันมีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยโดยภาพรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษาที่มีค่าใช้จ่ายต่อเดือน ต่างกันมีการใช้ชีวิต ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ่ ดังแสดงในตาราง 18

ตาราง 18 แสดงการทดสอบความแตกต่างการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตหัวหมาก กรุงเทพมหานคร ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม จำแนกตาม ค่าใช้จ่ายต่อเดือนของนักศึกษา

ค่าใช้จ่ายต่อเดือนของนักศึกษา	$\bar{X}$	น้อย	ปานกลาง	มาก
		1.48	2.21	2.35
น้อย	1.48	-	.73*	.89*
ปานกลาง	2.21		-	.14
มาก	2.35			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 18 แสดงว่านักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตหัวหมาก กรุงเทพมหานคร ที่มีค่าใช้จ่ายต่อเดือนมาก ใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม มากกว่านักศึกษาที่มีค่าใช้จ่ายต่อเดือนน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักศึกษา คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตหัวหมาก กรุงเทพมหานคร ที่มีค่าใช้จ่ายต่อเดือน ปานกลาง ใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม มากกว่านักศึกษาที่มีค่าใช้จ่ายต่อเดือน น้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 19 แสดงการเปรียบเทียบการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตหัวหมาก กรุงเทพมหานคร จำแนกตามตัวแปรฐานะ
ทางเศรษฐกิจของครอบครัว

การใช้ชีวิต	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	1.19	0.59	1.77
	ภายในกลุ่ม	237	79.36	0.33	
	รวม	239	80.54		
ด้านสังคม	ระหว่างกลุ่ม	2	2.76	1.38	9.57**
	ภายในกลุ่ม	237	34.16	0.14	
	รวม	239	36.91		
ด้านค่าใช้จ่าย	ระหว่างกลุ่ม	2	3.09	1.55	6.21**
	ภายในกลุ่ม	237	58.96	0.25	
	รวม	239	62.05		
ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	2	3.85	1.92	3.44*
	ภายในกลุ่ม	237	132.28	0.56	
	รวม	239	136.12		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	2.23	1.11	5.67**
	ภายในกลุ่ม	237	46.54	0.20	
	รวม	239	48.77		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

จากตาราง 19 พบว่านักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตหัวหมาก กรุงเทพมหานคร ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกัน มีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยโดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านสังคม และ ด้านค่าใช้จ่าย นักศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกัน มีการใช้ชีวิตด้านสังคม ค่าใช้จ่าย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกัน มีการใช้ชีวิตด้านการเข้าร่วมกิจกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ ดังแสดงในตาราง 20

ตาราง 20 แสดงการทดสอบความแตกต่างการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ของนักศึกษา

คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตห้วยหมาก กรุงเทพมหานคร ด้านสังคม

จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ฐานะทางเศรษฐกิจ ของครอบครัว	$\bar{X}$	ต่ำ	ปานกลาง	สูง
		3.41	3.53	3.69
ต่ำ	3.41	-	.12	.28*
ปานกลาง	3.53		-	.16
สูง	3.69			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 20 แสดงว่านักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตห้วยหมาก กรุงเทพมหานคร ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง มีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ด้านสังคม มากกว่านักศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 21 แสดงการทดสอบความแตกต่างการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์

มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตห้วยหมาก กรุงเทพมหานคร ด้านค่าใช้จ่าย จำแนกตามฐานะ

ทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ฐานะทางเศรษฐกิจ ของครอบครัว	$\bar{X}$	ต่ำ	ปานกลาง	สูง
		3.08	3.15	3.37
ต่ำ	3.08	-	.07	.29*
ปานกลาง	3.15		-	.22
สูง	3.37			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 21 แสดงว่านักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตห้วยหมาก กรุงเทพมหานคร ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง มีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ด้านค่าใช้จ่าย มากกว่านักศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 22 แสดงการทดสอบความแตกต่างการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตหัวหมาก กรุงเทพมหานคร ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ฐานะทางเศรษฐกิจ ของครอบครัว	$\bar{X}$	ต่ำ	ปานกลาง	สูง
		2.16	2.19	2.48
ต่ำ	2.16	-	.03	.32*
ปานกลาง	2.19		-	.29*
สูง	2.48			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 22 แสดงว่านักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตหัวหมาก กรุงเทพมหานคร ที่ มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง มีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมมากกว่านักศึกษาที่ มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตหัวหมาก กรุงเทพมหานคร ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง มีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมมากกว่านักศึกษาที่ มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 23 แสดงการทดสอบความแตกต่างการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตหัวหมาก กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ฐานะทางเศรษฐกิจ ของครอบครัว	$\bar{X}$	ต่ำ	ปานกลาง	สูง
		3.03	3.11	3.28
ต่ำ	3.03	-	.08	.25*
ปานกลาง	3.11		-	.17
สูง	3.28			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 23 แสดงว่านักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตหัวหมาก กรุงเทพมหานคร ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง มีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย มากกว่านักศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 24 แสดงการเปรียบเทียบการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตหัวหมาก กรุงเทพมหานคร จำแนกตามตัวแปรสัมพันธภาพ
ระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน

การใช้ชีวิต	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	14.58	7.29	26.19**
	ภายในกลุ่ม	237	65.96	.28	
	รวม	239	80.54		
ด้านสังคม	ระหว่างกลุ่ม	2	3.26	1.63	11.49**
	ภายในกลุ่ม	237	33.65	.14	
	รวม	239	36.91		
ด้านค่าใช้จ่าย	ระหว่างกลุ่ม	2	1.19	.60	2.32
	ภายในกลุ่ม	237	60.86	.26	
	รวม	239	62.05		
ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	2	4.67	2.33	4.21*
	ภายในกลุ่ม	237	131.45	.55	
	รวม	239	136.12		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	6.32	3.16	17.65**
	ภายในกลุ่ม	237	42.45	.18	
	รวม	239	48.77		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

จากตาราง 24 พบว่า นักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตหัวหมาก กรุงเทพมหานคร นักศึกษาที่มีสัมพันธภาพระหว่างกับเพื่อนต่างกันมีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยโดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการศึกษา และด้านสังคม นักศึกษาที่มี สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อนต่างกันมีการใช้ชีวิตด้านการศึกษา และ ด้านสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษาที่มีสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อนต่างกันมีการใช้ชีวิตด้านการเข้าร่วมกิจกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ ดังแสดงในตาราง 25

ตาราง 25 แสดงการทดสอบความแตกต่างการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ของนักศึกษา

คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตห้วยหมาก กรุงเทพมหานคร ด้านการศึกษา
จำแนกตามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน

สัมพันธภาพระหว่าง นักศึกษากับเพื่อน	$\bar{X}$	ไม่ดี	ดีพอใช้	ดี
		3.05	3.23	3.67
ไม่ดี	3.05	-	.18	.62 [*]
ดีพอใช้	3.23		-	.44 [*]
ดี	3.67			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 25 แสดงว่านักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตห้วยหมาก กรุงเทพมหานคร ที่มีสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อนระดับดี มีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ด้านการศึกษามากกว่านักศึกษาที่มี สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อนไม่ดี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตห้วยหมาก กรุงเทพมหานคร ที่มีสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อนระดับดี มีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ด้านการศึกษามากกว่านักศึกษาที่มี สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อนดีพอใช้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 26 แสดงการทดสอบความแตกต่างการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ของนักศึกษา
คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตหัวหมาก กรุงเทพมหานคร ด้านสังคม
จำแนกตามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน

สัมพันธภาพระหว่าง นักศึกษา กับเพื่อน	$\bar{X}$	ไม่ดี	ดีพอใช้	ดี
		3.27	3.46	3.62
ไม่ดี	3.27	-	.19	.35*
ดีพอใช้	3.46		-	.16
ดี	3.62			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 26 แสดงว่านักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตหัวหมาก กรุงเทพมหานคร ที่มีสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อนระดับดี มีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ด้านสังคม มากกว่านักศึกษาที่มี สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อนไม่ดี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 27 แสดงการทดสอบความแตกต่างการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตหัวหมาก กรุงเทพมหานคร ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม จำแนกตามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน

สัมพันธภาพระหว่าง นักศึกษากับเพื่อน	$\bar{X}$	ไม่ดี	ดีพอใช้	ดี
		1.99	2.17	2.38
ไม่ดี	1.99	-	.18	.39*
ดีพอใช้	2.17		-	.21
ดี	2.38			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 27 แสดงว่านักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตหัวหมาก กรุงเทพมหานคร ที่มีสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อนระดับดี มีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม มากกว่านักศึกษาที่มีสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อนไม่ดี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 28 แสดงการทดสอบความแตกต่างการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ของนักศึกษา
คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตห้วยหมาก กรุงเทพมหานคร
จำแนกตามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน

สัมพันธภาพระหว่าง นักศึกษา กับเพื่อน	$\bar{X}$	ไม่ดี	ดีพอใช้	ดี
		2.84	3.00	3.27
ไม่ดี	2.84	-	.16	.43
ดีพอใช้	3.00		-	.27
ดี	3.27			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 28 แสดงว่านักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตห้วยหมาก กรุงเทพมหานคร ที่มีสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อนระดับดี มีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย มากกว่านักศึกษาที่มี มีสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อนไม่ดี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตห้วยหมาก กรุงเทพมหานคร ที่มีสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อนระดับดี มีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย มากกว่านักศึกษาที่มี มีสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อนดีพอใช้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตห้วยหมาก กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตห้วยหมาก กรุงเทพมหานคร จำแนกตามตัวแปร เพศ ระดับชั้นปี ภูมิลำเนา ค่าใช้จ่ายต่อเดือนของนักศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว บุคลิกภาพ และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาด้วยกัน

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. นักศึกษาปริญญาตรี คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับดีพอใช้
2. นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยแตกต่างกัน
 1. นักศึกษาที่เรียนอยู่ในชั้นปีที่ศึกษาต่างกัน มีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยแตกต่างกัน
 2. นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกัน มีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย แตกต่างกัน
 3. นักศึกษาที่มีค่าใช้จ่ายต่อเดือนต่างกัน มีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยแตกต่างกัน
 4. นักศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกัน มีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยแตกต่างกัน
5. นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบเอและแบบบี มีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยแตกต่างกัน
6. นักศึกษาที่มีสัมพันธภาพกับเพื่อนต่างกัน มีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยแตกต่างกัน

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ปีการศึกษา 2550 จำนวน 30,227 คน ซึ่งแบ่งเป็นระดับชั้นปีได้ ดังนี้ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 11,211 คน นักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 7,036 คน นักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 6,232 คน และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 5,748 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ประกอบด้วย นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 ถึง ชั้นปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ปีการศึกษา 2550 จำนวน 240 คน จำแนกแต่ละชั้นปี ดังนี้ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 89 คน นักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 56 คน นักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 49 คน และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 46 คน ซึ่งได้มาจากการกำหนดขนาดตัวอย่าง ตามวิธีการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของยามาเน (Yamane. 1970: 80 – 81) ซึ่งมีความเชื่อถือได้ ร้อยละ 95 โดยใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้ชั้นปีเป็นชั้น (Strata)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง แบ่งออกเป็น 3 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษา

แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ ระดับชั้นปี ภูมิลำเนา ค่าใช้จ่ายต่อเดือนของนักศึกษา และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษาเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) มีจำนวน 29 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.147 – 9.165 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .865

ชุดที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) มีจำนวน 14 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.333 – 8.275 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .960

ชุดที่ 3 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) มีจำนวน 14 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.256 – 5.167 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .780

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังมหาวิทยาลัยรามคำแหง เพื่อนำไปขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามพร้อมหนังสือของบัณฑิตวิทยาลัย ไปติดต่อกับคณบดี คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เพื่อขอความอนุเคราะห์และความร่วมมือให้นักศึกษาคณะนิติศาสตร์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามจำนวน 240 ฉบับ โดยชี้แจงวัตถุประสงค์และขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ในระหว่างวันที่ 4 มกราคม – 31 มีนาคม 2551 และได้รับคืนครบทุกฉบับ
3. ผู้วิจัยคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์คือตอบครบทุกข้อ ปรากฏว่าสมบูรณ์ทุกฉบับ หลังจากนั้นผู้วิจัยจึงนำข้อมูลมาวิเคราะห์สถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลไปวิเคราะห์ โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for Social Science) ดังนี้

1. ศึกษาการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตหัวหมาก กรุงเทพมหานคร เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยคำนวณหาค่าร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. เปรียบเทียบการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตหัวหมาก กรุงเทพมหานคร จำแนกตามตัวแปร เพศ และบุคลิกภาพ โดยใช้การทดสอบที (t – test)
3. เปรียบเทียบการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตหัวหมาก กรุงเทพมหานคร จำแนกตามตัวแปร ระดับชั้นปี ภูมิภาค ค่าใช้จ่ายต่อเดือนของนักศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One way Analysis of Variance) ในกรณีที่มีกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มและเมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffé)

อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง อภิปรายผลได้ ดังนี้

1. การใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง อยู่ในระดับดีพอใช้ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการศึกษา ด้านสังคม ด้านค่าใช้จ่าย นักศึกษาใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับดีพอใช้ ส่วนด้านการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย อยู่ในระดับไม่ดี ทั้งนี้เพราะมหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นมหาวิทยาลัยเปิด มีนักศึกษาจำนวนมาก และมาจากทุกภูมิภาคของประเทศไทย อีกทั้งยังมีความแตกต่างทางด้านศาสนา จึงทำให้นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่สามารถร่วมกิจกรรมได้ และอีกประการหนึ่งคือ กิจกรรมต่าง ๆ ที่องค์กรนักศึกษา หรือชมรมนักศึกษาจัดขึ้นส่วนใหญ่จะเป็นความบันเทิง เช่น การแสดงดนตรี อภิปรายเกี่ยวกับการเมือง การโต้วาที ฯลฯ ส่วนกิจกรรมที่เกี่ยวกับความรู้ด้านวิชาการ จะมีการจัดขึ้นเป็นครั้งคราว จึงทำให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยน้อย ดังที่ สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2538: 14) ได้กล่าวว่า สภาพแวดล้อมภายในสถาบันอุดมศึกษามีความสำคัญต่อกระบวนการพัฒนานักศึกษามากเพราะสภาพแวดล้อมที่มีความสมบูรณ์ ย่อมทำให้เกิดการพัฒนานักศึกษาได้ผลดี สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ภาวนา ใจประสาธ (2534: 170 – 171) ได้ศึกษาการดำรงชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่มีการดำรงชีวิตโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษามีระดับการดำรงชีวิตในด้านการเข้าร่วมกิจกรรมอยู่ในระดับปานกลางและต่ำ

2. นักศึกษาชายและหญิง มีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยโดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า การใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ด้านสังคม นักศึกษาชายและหญิง มีการใช้ชีวิต ด้านสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เพราะในปัจจุบันระบบการจัดการศึกษา ได้ลดความแตกต่างระหว่างเพศชายและหญิง การจัดการเรียนการสอนอยู่ในสภาพแวดล้อมที่คล้ายคลึงกัน และนักศึกษาเองก็มีคุณวุฒิและวัยวุฒิ และประสบการณ์ต่าง ๆ ใกล้เคียงกัน และการทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน ทำให้นักศึกษามีลักษณะการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย รวมทั้งความคิดเห็นที่มีต่อสังคม และมีการมองโลกที่เปลี่ยนแปลงจากในอดีต นักศึกษามีโอกาสได้รับข่าวสารได้อย่างเท่าเทียมกัน ประกอบกับการใช้ชีวิตในปัจจุบันทั้งนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงต่างก็ต้องร่วมมือพึ่งพาอาศัยกัน มีความสามัคคี ทั้งในด้านการเรียนและด้านการทำกิจกรรม มีการแลกเปลี่ยนความรู้สึกระหว่างกันอยู่เสมอ ทำให้นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยที่คล้ายคลึงกัน ดังที่ สุรางค์ โค้วตระกูล (2533: 106) กล่าวว่า ความแตกต่างระหว่างเพศเป็นสิ่งที่สังคมสร้างความคาดหวังไว้ ความแตกต่างจริง ๆ มีน้อยมาก ครูที่ต้องการสอนผู้เรียนทั้งชายและหญิงควรคิดว่า ผู้เรียนทั้งสองมีความสามารถเท่ากันและไม่ควรตั้งความคาดหวังว่า เพศใดเพศหนึ่งจะต้องมีความดีเด่นกว่ากัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ นริรัตน์ วิจิตรแก้ว (2542: 98) ที่ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนา นักศึกษาตามความคิดเห็นของอาจารย์และการประเมินตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัย

นาฏศิลป์ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาในแบบประเมินตนเองไม่แตกต่างกัน

3. นักศึกษาที่เรียนระดับชั้นปีต่างกันมีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยโดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการศึกษา และด้านการเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษาที่เรียนระดับชั้นปีต่างกันมีการใช้ชีวิตด้านการศึกษา และด้านการเข้าร่วมกิจกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เพราะนักศึกษาชั้นปีที่ศึกษาต่างกัน มีความใกล้ชิดกันในขณะที่ทั้งในด้านอาคารเรียนและสถานที่ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ส่งผลให้นักศึกษามีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน รุ่นพี่ให้คำแนะนำการใช้ชีวิตการให้คำปรึกษาด้านต่าง ๆ แก่รุ่นน้อง ด้านการเรียนการสอน การค้นคว้าจากตำรา การฝึกปฏิบัติเพื่อสร้างประสบการณ์วิชาชีพ เช่นเดียวกับรุ่นพี่ ไม่มีการแบ่งแยกว่าศึกษาอยู่ชั้นปีใด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาในชั้นปีที่ต่างกัน มีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยด้านการศึกษาแตกต่างกัน อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่มีระดับชั้นปีที่สูงขึ้นโดยทั่วไปมีการเรียนมากขึ้น และย่อมสนใจที่จะเรียนเพื่อจบออกไปประกอบอาชีพในอนาคตมากกว่าที่จะสนใจทำกิจกรรม และนักศึกษาชั้นปีที่น้อยกว่าอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ใหม่และอยู่ในระยะที่อยากเรียนรู้หาประสบการณ์ใหม่ ๆ เมื่อมีเวลว่างนักศึกษาจึงมีความสนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่สูงกว่า ดังที่ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2524: 28) ได้กล่าวถึงผลการวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับลักษณะของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของสหรัฐอเมริกา ว่ามีลักษณะที่ใกล้เคียงกับลักษณะของนักศึกษาในปัจจุบันของประเทศไทย คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ตื่นเต้นต่อทุก ๆ สิ่งที่อยู่รอบด้าน ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมการเรียนหรือกิจกรรมสังคมในมหาวิทยาลัย และอยากปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัย นักศึกษาปีที่ 2 ไม่ค่อยพอใจอาจารย์ เริ่มมีความคิดเห็นขัดแย้งและเป็นปฏิปักษ์ต่อมหาวิทยาลัย มีความรู้สึกว่าตนเองเป็นผู้ใหญ่ขึ้น นักศึกษาชั้นปีที่ 3 มักสงบเงียบ ชอบอยู่กับกลุ่มเพื่อน มีความเฉยเมยต่อสังคม และการเรียน อาจมีความคิดที่จะมีเพื่อนต่างเพศที่สนิทสนมพอที่จะเป็นคู่รัก นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ส่วนมากมักจะยุ่งเกี่ยวกับการหางาน การศึกษาต่อและความก้าวหน้าในอนาคตมากกว่ากิจกรรมของมหาวิทยาลัย สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พจน์สรณ์ โกษนา (2542: 106) พบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยวงศัขลิตกุล ที่ศึกษาในระดับชั้นปีต่างกัน มีการใช้ชีวิตด้านการศึกษาต่างกัน มีการใช้ชีวิตด้านการศึกษาต่างกัน เช่นเดียวกับการวิจัยของ ภาวนา ใจประสาธ (2534: 170-171) พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ศึกษาในระดับชั้นปีที่ต่างกันมีการดำรงชีวิตด้านการศึกษาแตกต่างกัน

ด้านค่าใช้จ่าย นักศึกษาที่เรียนระดับชั้นปีต่างกันมีการใช้ชีวิตด้านการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เพราะนักศึกษาชั้นปีที่ 2 - 4 อาจใช้หนังสือของรุ่นพี่ หรือใช้เอกสารประกอบการเรียนต่าง ๆ โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายสูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักศึกษาใหม่ต้องการอุปกรณ์การศึกษาใหม่ ๆ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และ ชั้นปีที่ 2 ใช้จ่ายเงินในการเที่ยวเตร่ มากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ภาวนา ใจประสาธ (2534: 86) พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ศึกษาในระดับชั้นปีที่ต่างกันมีการดำรงชีวิตด้านค่าใช้จ่ายแตกต่างกัน

4. นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกันมีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยโดยภาพรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกันมีการใช้ชีวิต ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เพราะในปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี สารสนเทศและความเจริญด้านต่าง ๆ กระจายไปอย่างทั่วถึงทั้งประเทศ และเข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวัน ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงของชุมชนชนบทเป็นชุมชนเมืองเกิดขึ้นในภาคต่าง ๆ มากมาย สามารถติดต่อสื่อสารกัน ได้สะดวกรวดเร็ว ทำให้นักศึกษาที่อยู่ในภาคต่าง ๆ สามารถปรับตัวและเรียนรู้การใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยได้ไม่แตกต่างจากนักศึกษาที่อยู่ในภาคกลาง ส่วนในด้านการเข้าร่วมกิจกรรมนั้นอาจเป็นเพราะมหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นมหาวิทยาลัยเปิดมีจำนวนนักศึกษามาก ซึ่งมาจากทั่วทุกภูมิภาคของประเทศไทย ทั้งยังต่างกันที่ศาสนาและการใช้ภาษาของแต่ละภูมิภาค จึงทำให้มีการเข้าร่วมกิจกรรมที่ต่างกันไป ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของภาวนา ใจประสาธ (2534: 88) ที่ได้ศึกษาการดำรงชีวิตภายในมหาวิทยาลัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ที่กรุงเทพมหานคร ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ มีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยไม่แตกต่างกัน

5. นักศึกษาที่มีค่าใช้จ่ายต่อเดือนต่างกันมีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยโดยภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษาที่มีค่าใช้จ่ายต่อเดือน ต่างกันมีการใช้ชีวิต ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาที่มีค่าใช้จ่ายต่อเดือนต่ำ นักศึกษาที่มีค่าใช้จ่ายต่อเดือนมากใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม มากกว่านักศึกษาที่มีค่าใช้จ่ายต่อเดือนน้อย ทั้งนี้เพราะการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมภายในมหาวิทยาลัยหรือภายนอกมหาวิทยาลัยต่างก็ต้องมีค่าใช้จ่ายในการทำกิจกรรม จึงทำให้นักศึกษาที่มีค่าใช้จ่ายต่อเดือนต่ำมีการเข้าร่วมกิจกรรมน้อยกว่านักศึกษาที่มีค่าใช้จ่ายต่อเดือนสูง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของราตรี พงษ์สุวรรณ (2540: 112 – 113) ที่ได้ศึกษาปัญหาการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า นักศึกษาผู้ที่ได้รับค่าใช้จ่ายในระดับต่ำ ส่วนมากจะพักอยู่บ้านตนเอง หรือบ้านญาติ มีสภาพครอบครัวที่ค่อนข้างอบอุ่น ไม่รู้สึกเหงา ทำให้ไม่ชอบการเข้าร่วมกิจกรรม ส่วนนักศึกษาที่มีค่าใช้จ่ายต่อเดือนปานกลางและสูง ส่วนมากจะมาจากต่างจังหวัดจะพักอยู่ตามหอพักหรือบ้านเช่า ซึ่งในชีวิตประจำวันมีกิจกรรมที่ต้องกระทำร่วมกับเพื่อนตลอดเวลา ด้วยสาเหตุดังกล่าวจึงทำให้นักศึกษาที่ได้รับค่าใช้จ่ายต่อเดือนแตกต่างกันมีปัญหาการปรับตัวแตกต่างกัน

6. นักศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกัน มีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยโดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านสังคม และ ด้านค่าใช้จ่าย นักศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกัน มีการใช้ชีวิตด้านสังคม ค่าใช้จ่าย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกัน มีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยโดยรวมแตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำหรือไม่เพียงพอจะได้รับการช่วยเหลือจากมหาวิทยาลัยในรูปแบบต่าง ๆ เช่น

ทุนการศึกษา นอกจากนี้ยังมีกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา ช่วยเหลือนักศึกษาที่มีปัญหาทางการเงิน และโดยสภาพทั่วไปของมหาวิทยาลัยก็มักจะมีบริการและสวัสดิการในด้านต่าง ๆ ที่เอื้อต่อการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษาอยู่แล้ว กอปรกับนักศึกษาเองก็รู้จักที่จะใช้จ่ายให้เกิดความเหมาะสมกับสภาพของตนเอง นักศึกษามีการวางแผนการเงินรู้จักที่จะซื้อสิ่งของที่จำเป็นตัดค่าใช้จ่ายที่ฟุ่มเฟือยออกไป ทำให้นักศึกษาใช้จ่ายเพียงพอสำหรับการศึกษาเล่าเรียนในมหาวิทยาลัยซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พจนัสรรค์ โกชนา (2542: 97 - 98) พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล ที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีรายได้ต่างกัน มีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับการวิจัยของ สว่างจิต ศรีระชา (2530: 170-171) ได้ศึกษาชีวิตนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น ในด้านเศรษฐกิจ พบว่า นักศึกษาใช้จ่ายเงินเป็นค่าอาหารมากกว่าด้านอื่น ๆ นอกจากนั้นเป็น ค่าอุปกรณ์การศึกษา ค่าเที่ยวเตร่ ค่าสังคมในกลุ่มเพื่อน ค่าเสื้อผ้า

7. นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบเอและบุคลิกภาพแบบบี มีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยโดยภาพรวมแตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าทุกด้านที่นักศึกษามีบุคลิกภาพแบบเอและบุคลิกภาพแบบบี มีการใช้ชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เพราะนักศึกษาส่วนใหญ่จะมีบุคลิกภาพแบบ เอ นักศึกษาในมหาวิทยาลัยเป็นวัยที่กำลังเติบโตเป็นผู้ใหญ่ บุคคลในวัยนี้มักจะมีอารมณ์อ่อนไหวในขณะเดียวกันก็มีความกระตือรือร้น อยากรู้ อยากเห็น อยากทดลองสิ่งแปลกใหม่ มีความคิดคำนึงค่อนข้างเพื่อฝัน และพร้อมที่จะยอมรับอุดมการณ์ที่ตนเองเชื่อถือ มีบุคลิกภาพเร่ร้อนชอบแข่งขัน มีความมานะพยายามในการทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งให้ประสบความสำเร็จ ชอบฟันฝ่าอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผล ในทางจิตวิทยา วัยนี้เป็นวัยที่นักศึกษา กำลังแสวงหาเอกลักษณ์ (Identify) หรือต้องการค้นพบตัวเองและต้องการพัฒนาตัวเองในหลาย ๆ ด้าน นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ จะมีการปรับตัวสูงกว่า มีความพยายามในด้านการเรียนมากกว่าแบบ บี เพราะชอบฟันฝ่าอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อให้เกิดผลสำเร็จ จึงทำให้มีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยแตกต่างกัน และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของจรรยา เกษศรีสังข์ (2537: 105) ได้ศึกษาวิธีการเผชิญปัญหาของนักเรียนนายร้อยตำรวจ พบว่า นักเรียนนายร้อยตำรวจที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ มีวิธีการเผชิญปัญหาแบบสู้ปัญหา ยกเว้น วิธีการเผชิญปัญหาด้านการเรียนภาคปฏิบัติ ส่วนนักเรียนนายร้อยที่มีบุคลิกภาพแบบ บี มีวิธีการเผชิญปัญหาด้านต่าง ๆ แบบยอมยอม

8. นักศึกษาที่มีสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาด้วยกันกับเพื่อนต่างกัน มีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยโดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการศึกษา และด้านสังคม นักศึกษาที่มีสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาด้วยกันกับเพื่อนต่างกันมีการใช้ชีวิตด้านการศึกษา และ ด้านสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษาที่มีสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาด้วยกันกับเพื่อนต่างกันมีการใช้ชีวิตด้านการเข้าร่วมกิจกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านักศึกษาที่มีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อน มีการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยได้ดี ทั้งนี้เพราะการที่นักศึกษามีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้ จะทำให้นักศึกษาได้รับการยอมรับและยกย่องชมเชย ตลอดจนการช่วยเหลือสนับสนุนจากเพื่อนหรือกลุ่มเพื่อนเป็นอย่างดี ซึ่งจะทำให้นักศึกษามีความรู้สึกว่าต้องมีส่วนร่วมใน

สังคม มีความอบอุ่นใจ ไม่รู้สึกเหงา มีความมั่นใจในตนเอง และภาคภูมิใจที่ได้เป็นสมาชิกส่วนหนึ่งของสังคม ซึ่งสอดคล้องกับเอกสารและงานวิจัยหลายเรื่อง ได้แก่ งานวิจัยของสปาดี้ (Spady. 1971: 61 – 62) พบว่า การที่นักศึกษาได้พบปะติดต่อกับเพื่อนในสถาบันเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการเกิดบูรณาการทางสังคม ซึ่งจะก่อให้เกิดความพึงพอใจและการผูกพันต่อสถาบัน ตลอดทั้งการอยู่ในสถาบันจนสำเร็จการศึกษา และงานวิจัยของแพนเทจส์และแครดดอน (Pantages and Creedon. 1978: 70) เสนอแนวคิดไว้ว่า ประสบการณ์ทางบวกภายในกลุ่มเพื่อน จะมีความสัมพันธ์กับการแสดงออกทางวิชาการ และการออกจากสถาบันก่อนสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาได้ นอกจากนี้ยังมีเอกสารและงานวิจัยหลายเรื่องพบว่า อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน การมีเพื่อนสนิท การมีส่วนร่วมในกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่มีคุณภาพ การมีความเกี่ยวพันทางสังคมกับเพื่อน หรือมีความสัมพันธ์กับเพื่อน เป็นปัจจัยหนึ่งที่เกิดบูรณาการทางสังคม และมีความสัมพันธ์หรือมีผลโดยตรงต่อการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษา (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. 2523: 77; อ้างอิงจาก อรณัฐ ปุณยนก. 2526: 55)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผลการวิจัยครั้งนี้ สามารถใช้เป็นข้อมูลให้ผู้บริหาร อาจารย์ ผู้เกี่ยวข้องในคณะนิติศาสตร์ และมหาวิทยาลัย ในการพิจารณาวางแผนและจัดนโยบายให้สอดคล้องและเหมาะสมกับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษา เพื่อให้นักศึกษาสามารถใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยได้อย่างมีคุณค่า เป็นบุคคลที่สมบูรณ์พร้อมด้วยคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย สามารถอยู่ร่วมกับสังคมได้ และเป็นผลผลิตที่มีคุณภาพของมหาวิทยาลัย พร้อมทั้งเป็นทรัพยากรที่มีค่าต่อสังคมต่อไป

2. จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง มีทางเลือกมากขึ้นกับกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ซึ่งปัจจุบันมีสิ่งดึงดูดใจมากมายภายในมหาวิทยาลัย มีทั้งสิ่งที่ดีและไม่ดี ภัยของนักศึกษาเป็นวัยของการแสวงหา อยากรู้ อยากลองสิ่งแปลกใหม่ ขาดความยับยั้งชั่งใจและพลังเหลือได้ง่าย มหาวิทยาลัยและผู้เกี่ยวข้อง จึงควรร่วมกันวางแผนพัฒนาบรรยากาศภายในมหาวิทยาลัยให้น่าอยู่ สอดคล้องกับวิถีชีวิตคนรุ่นใหม่ มีกิจกรรมพึงเป็นประโยชน์และหลากหลายให้นักศึกษา ได้คิด ได้ทำ ได้แสวงหาตามความสามารถความถนัดและความสนใจ เช่น กิจกรรมทางวิชาการ ด้านกีฬา ดนตรี สันทนาการ ฯลฯ เพื่อดึงดูดให้นักศึกษาทำ กิจกรรมที่มีประโยชน์ภายในมหาวิทยาลัยมากกว่าที่จะหันเหไปสู่สิ่งที่เปื้อนพิษเป็นภัยที่มีอยู่รอบด้านในสังคมปัจจุบัน

3. จากการศึกษาพบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อนเป็นสิ่งสำคัญกับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยและผู้เกี่ยวข้อง จึงควรส่งเสริมให้เกิดบรรยากาศที่ดีในการอยู่ร่วมกันระหว่างนักศึกษาด้วยกัน สนับสนุนหรือจัดกิจกรรมที่ทำให้นักศึกษาได้มีโอกาสเรียนรู้กัน และกัน ได้ช่วยสนับสนุน เอื้ออาทรต่อกัน ซึ่งจะทำให้ศึกษารู้สึกว่าตนเองมีส่วนร่วมในสังคม มีความอบอุ่นใจ ไม่เหงา และภาคภูมิใจที่ได้เป็นสมาชิกส่วนหนึ่งของสังคมนักศึกษาในมหาวิทยาลัย ก่อให้เกิดความรักความสามัคคีในสังคมมหาวิทยาลัยยิ่ง ๆ ขึ้นไป

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

1. ควรมีการศึกษา กับนักศึกษาคณะอื่น ๆ เพื่อจะได้ศึกษาการใช้ชีวิตของนักศึกษาที่อยู่ต่างคณะกันนั้นมีความแตกต่างกันหรือไม่ ซึ่งจะเป็นประโยชน์มากยิ่งขึ้นต่อการพัฒนาการเรียนการสอน เช่น คณะรัฐศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ เป็นต้น
2. ควรมีการศึกษา การใช้ชีวิตของนักศึกษาศึกษาเปรียบเทียบกับกลุ่มนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ที่ศึกษาอยู่ต่างสถาบัน เพื่อจะได้ศึกษาการใช้ชีวิตของนักศึกษานั้น มีความคล้ายคลึงกันหรือแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดนโยบาย วางแผน แสวงหาวิธีการพัฒนาคณะนิติศาสตร์ร่วมกัน
3. ควรมีการศึกษา ตัวแปร อื่น ๆ เช่น อาชีพของบิดามารดา ที่พักอาศัยขณะเล่าเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ค่านิยมทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นต้น ในการศึกษาการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษาในครั้งต่อไป เพื่อจะได้ทำให้ผลการวิจัยมีประโยชน์กว้างขวางยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรกช อัตตวิริยะนุภาพ. (2540). ความสัมพันธ์การมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษากับการพัฒนาตนเองของนิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (อุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- กาญจนา คำสุวรรณ. (2524). จิตวิทยาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: ทวีการพิมพ์.
- เกษม เขมรินทร์. (2514). "ชีวิตนักศึกษา," คมมหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2535). รายงานการวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพของการอาชีวศึกษา : สื่อการสอน อุปกรณ์ และโรงฝึกงานกับความสามารถทางวิชาชีพของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี.
- จรรยา กาญจนโชติ. (2536). การปรับตัวและสุขภาพจิตของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒภาคใต้. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (สุขศึกษา). สงขลา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จินตนา มาพวง. (2520). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการสอนระดับอุดมศึกษาสาขาสังคมศาสตร์. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- จรรยา เกษศรีสังข์. (2537). วิธีการเผชิญปัญหาของนักเรียนนายร้อยตำรวจ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชมพูนุท พงษ์ศิริ. (2535). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลในการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาล สภากาชาดไทย กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชาติชาย หมั่นสมักร. (2542). การปรับตัวของนักศึกษาโครงการสมทบพิเศษ คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เชิดศักดิ์ โฉวาสีทธิ์. (2520). การวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษา และจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เดือนจิตต์ จิตต์อารี. (2520). การคบเพื่อนของนิสิตหญิงมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- เตือนใจ บำรุงพงษ์. (2535). การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพิษณุโลก : การศึกษาเฉพาะกรณี. ปรินทูนีพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทบวงมหาวิทยาลัย, คณะกรรมการจัดทำแผนอุดมศึกษาระยะยาว. (2533, กันยายน). วัตถุประสงค์นโยบาย มาตรการ และเป้าหมายของแผนอุดมศึกษาระยะยาว.
- ทองเรือน อมรัชกุล. (2525). การบริหารกิจการนิสิต : ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: จงเจริญการพิมพ์
- ทัศนีย์ จิตต์ชื่นมีชัย. (2548). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อวินัยในตนเองด้านการเรียน ของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ปรินทูนีพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทัศนีย์ ศิริวัฒน์. (2532) . แบบการเรียนของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ปรินทูนีพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- . (2533) . การศึกษาปัญหาของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ธีระ นทีวุฒิกุล. (2521) การศึกษาความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ปรินทูนีพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นภาพร เมฆรัชชาวนิช. (2515). ความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยในการเรียน ทัศนคติในการเรียน สมรรถนะผลทางการเรียน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร
- นิภา นิธยาน. (2530). การปรับตัวและบุคลิกภาพ : จิตวิทยาเพื่อการศึกษาและชีวิต. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- บุปผา การ์ิเวท. (2527) . สภาพแวดล้อมสังคมกลุ่มเพื่อนในทัศนะของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงที่คาดว่าจะสำเร็จการศึกษา. ปรินทูนีพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บัณฑิตวิทยาลัย, คณะ. (2542). คู่มือ นิสิต 2542. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บัณฑิตวิทยาลัย, คณะ. (2550). คู่มือ นิสิต 2550. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- บำรุง สุขพรรณ. (2526). “การใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย,” ปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- ประกอบ คุณรัตน์. (2527). ความเป็นผู้นำ เป้าหมาย และอำนาจในสถาบันอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ประภาศรี สุนันทบุตร. (2522) . *สภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยรามคำแหงในทัศนะของนักศึกษา*.
 ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปัทมวรรณ อ่วมศรี. (2541). *การศึกษาคุณลักษณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง*.
 ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปิยภาณูจน์ กิจอุดมทรัพย์. (2539). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคตของนักศึกษา
 หลักสูตรวิชาชีพพระยาสัน วิทาลัยสารพัดช่าง กรุงเทพมหานคร*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.
 (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
 ถ่ายเอกสาร.
- ปรียาภรณ์ เพ็ญสุขใจ. (2542). *แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน : กรณีศึกษาจากนักศึกษา
 ปรินญาตรหลักสูตรภาคพิเศษ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.
 (การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
 ถ่ายเอกสาร.
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. (2530). *สุขภาพจิตเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตการพิมพ์.
- พนัส หันนาคินทร์. (2531, ตุลาคม – 2534, มกราคม). “ชีวิตใหม่ในมหาวิทยาลัย,” *ศึกษาศาสตร์*.
 12 (1): 23 – 26.
- พจน์ สะเพียรชัย. (2538). *มนุษยศาสตร์ : สารัตถะ ปัญหาแนวโน้ม. มนุษยศาสตร์ปริทรรศน์*.
 7 – 19 : 9 – 12 .
- พจน์สรณ์ โกชนา. (2542). *การศึกษาการใช้ชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล*.
 ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (อุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
 ถ่ายเอกสาร.
- ภาวณา ใจประสาท. (2534) . *การศึกษาการดำรงชีวิตของนักศึกษาภายในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่*.
 ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มัลลวีร์ อุดลวัฒน์ศิริ. (กุมภาพันธ์ – พฤษภาคม 2533). “ชีวิตในมหาวิทยาลัย,” *ศึกษาศาสตร์ มข*.
 14(1) : 60 – 66
- ราตรี พงษ์สุวรรณ. (2540). *การศึกษาปัญหาการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1
 มหาวิทยาลัยรามคำแหง*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ:
 บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- รุ่ง แก้วแดง. (2543). *พฤติกรรมการศึกษาไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มติชน.
- วงษ์ชวลิตกุล, มหาวิทยาลัย. (2540). *คู่มือการศึกษาระดับปริญญาตรี*. มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล.
- วัชรินทร์ แก้วลา. (2531). *สภาพแวดล้อมสังคมกลุ่มเพื่อนในทัศนะของนักศึกษาวิทยาลัยครู
 นครราชสีมา*. ปรินญานิพนธ์. กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ:
 บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2527). “มิติใหม่ของนิสิตนักศึกษา,” ใน เอกสารคำสอนวิชานิสิต
นักศึกษามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
ถ่ายเอกสาร.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2530). *อุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา; และคนอื่น ๆ. (2527). รายงานการวิจัย เรื่อง นิสิตนักศึกษาใน
สถาบันอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2529). “งานวิชาการในสถาบันอุดมศึกษา,” ใน เอกสารการ
ประชุมวิชาการ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- . (2524). “ลักษณะและธรรมชาติของผู้เรียนระดับอุดมศึกษา,” การพัฒนาการเรียนการสอน
ระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- . (2533). “การอุดมศึกษา,” ใน การเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- . (2538). “กิจกรรมนักศึกษายุคโลกาภิวัตน์,” ใน เอกสารงานวิชาการ คณะกรรมการ
กิจกรรมนักศึกษาสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย. กรุงเทพฯ:
ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.
- วรรณ นิมวุ่น. (2549). การปรับตัวในการใช้ชีวิตในกรุงเทพมหานคร ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3
โรงเรียนเทพศิรินทร์ เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร. ปรินทิฟิกันส์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร. ถ่ายเอกสาร.
- วิจิตร ศรีสะอ้าน. (2518). *หลักการอุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2538 , กุมภาพันธ์ – มีนาคม). “คำเฉลี่ยกับการแปลความหมาย: เรื่องง่ายๆ ที่
บางครั้งก็พลาดได้,” *ข่าวสารการวิจัยการศึกษา*. 18(3) : 8 – 11.
- ศศิพันธ์ ทรงสัจ. (2542). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี*
สถาบันราชภัฏเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่. ปรินทิฟิกันส์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศรีธรรม ธนะภูมิ. (2535). *พัฒนาการทางอารมณ์และบุคลิกภาพ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ชวนพิมพ์.
- สว่างจิต ศรีระชา. (2530). *ชีวิตนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สายพิน สดุดะ. (2536) *ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตระดับ*
ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ปรินทิฟิกันส์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุชาติ มัสโอติ. (2528). *การสำรวจแนวบทบาทนักศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย*
รามคำแหง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

- สุชาติ โชคเหมาะ. (2534). *กลวิธีศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง*.
 ปริญญาโท ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ :
 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมคิด อิศระวัฒน์. (2532, มกราคม – มีนาคม). “การเรียนรู้ด้วยตนเอง,” *วารสารการศึกษานอก
 ระบบ*. 4(11) : 73 – 80.
- อดิศร พงษ์ศรี. (2546). *การใช้ชีวิตภายในมหาวิทยาลัย ของนิสิตปริญญาตรี คณะพลศึกษา
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. ปริญญาโท ศศ.ม.(อุดมศึกษา). กรุงเทพฯ :
 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อจณรา วงศ์วัฒนามงคล. (2533). *ตัวแปรทางพฤติกรรมศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อใน
 ระดับบัณฑิตศึกษา*. ปริญญาโท ศศ.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์).
 กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อำนาจ หงษา. (2545). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำรงชีวิตในมหาวิทยาลัย ของนิสิตปริญญาตรี
 คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. ปริญญาโท. กรุงเทพฯ :
 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- Astin, A.W. (1984). *Four Critical Years : Effect of College on Beliefs, Attitude and
 Knowledge*. San Francisco : Jossey – Base.
- Beck, Carlton E. (1970). *Perspective on World Education*. Wisconsin: Wm. C. Brown
 Company.
- Burger, Jerry M. (1986). *Personality : theory and Research*. Belmont, California: Wadsworth
 Publishing.
- Chickering, Arthur W. (1974). *Education and Identity*. San Francisco: Jossey – Bass
 Publishers.
- Cogan, Morris L. (1975, January). “ Studies of Teacher Behavior,” *The Journal of
 Experimental Education*. 26: 135 – 139.
- David, Arther Decoster. (1971, May). “Some Effects of Different Classroom Conditions
 Upon Interpersonal Relationships, Personal Adjustment and Achievement for
 College Freshman,” *Dissertation Abstracts International*. 31(11) : 5789 – A.
- Feldman, Kenneth A.; & Theodore, Mewcomb. (1969). *The Impact of College
 on Students (Vols. I and II)*. San Francisco: Jossey – Bass, Inc.
- Kenly, Karen E. ; & Ken B. Houston. (1985, January – February). “Type A Behavior
 in Employed Women : Relation to Work , Marital, and Leisure Variable, Social
 Support , Stress, Tention, and Health,” *Journal of Personality and Social
 Psychology*. 48 (4) : 1067.

- Kliewer, Wendy; & Gerdi Weidner. (1987, April – May). *"Type A Behavior and Aspiration: A Study of Parents and Children's Goal Setting,"* *Developmental Psychology*. 23(2) : 204 – 209.
- Newcomb, Theodore M. (1954). *Social Psychology*. New York: Dryden Press.
- Perlman, Richard. (1973). *The Economic of Education*. New York: McGraw – Hill.
- Ryans, David G. (1960). *Characteristic of Teacher*. Manasha: George Benta Company.
- Samuel, William. (1981). *Personality*. New York : McGraw. Hill.
- Sheehan, John. (1973). *The Economic of Educaytion*. London, George Allen Ltd.
- Strube; others. (1987, November). "Type A Behavior Pattern and Self Evaluation of Abilities : Empircal Tests of The Self Appraisal Model," *Jornal of Personality and Social Psychology*. 52(5) : 956 – 974.
- Yamane. Taro. (1967). *Statistic: An Introductory Analysis*. 2nd ed. New York : Harper and Row.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะนิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตห้วยหมาก กรุงเทพมหานคร

เรียน นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

แบบสอบถามชุดนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งนักศึกษาสามารถแสดงความรู้สึกหรือความคิดเห็นได้อย่างอิสระ คำตอบของนักศึกษาไม่มีข้อใดถูกหรือผิดและไม่มีผลกระทบต่อการเรียนแต่อย่างใด คำตอบทั้งหมดจะเก็บไว้เป็นความลับ ไม่มีการเปิดเผยให้ผู้อื่นทราบ

คำชี้แจง แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ชุด ได้แก่

ชุดที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษา

แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ ระดับชั้นปี ภูมิลำเนา

ค่าใช้จ่ายต่อเดือนของนักศึกษา และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษา

ชุดที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

ชุดที่ 3 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน

ผู้วิจัยขอความกรุณาให้นักศึกษาตอบให้ตรงกับความรู้สึกและความคิดเห็นของนักศึกษามากที่สุด และโปรดตอบให้ครบทุกข้อ

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

นางสาวรุ่งทิพย์ เอี่ยมจิตร
นิสิตปริญญาโท สาขาจิตวิทยาการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบสอบถาม

ชุดที่ 1 **แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษา**

ตอนที่ 1 **แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว**

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน [] หน้าข้อความและเติมคำในช่องว่างที่เป็นความจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ

[] นักศึกษาชาย
[] นักศึกษาหญิง

2. ระดับชั้นปี

[] ชั้นปีที่ 1

[] ชั้นปีที่ 2

[] ชั้นปีที่ 3

[] ชั้นปีที่ 4

3. นักศึกษาเกิดที่จังหวัด

4. ค่าใช้จ่ายของนักศึกษาต่อเดือน จำนวน บาท

5. รายได้ของผู้ปกครองรวมกันต่อเดือน

[] รายได้เฉลี่ยต่อเดือน มากกว่า 50,000 บาท

[] รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ตั้งแต่ 10,000 – 50,000 บาท

[] รายได้เฉลี่ยต่อเดือน น้อยกว่า 10,000 บาท

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย

คำชี้แจง ให้นักศึกษาอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่ง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด เพียงข้อละเครื่องหมายเดียว ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 อันดับ ได้แก่

เป็นประจำ	หมายถึง	ตรงกับการกระทำของนักศึกษาทุกครั้ง
บ่อยครั้ง	หมายถึง	ตรงกับการกระทำของนักศึกษาเกือบทุกครั้ง
บางครั้ง	หมายถึง	ตรงกับการกระทำของนักศึกษบบ้าง ไม่ตรงบ้าง
น้อยครั้ง	หมายถึง	ตรงกับการกระทำของนักศึกษนาน ๆ ครั้ง
น้อยครั้งที่สุด	หมายถึง	ตรงกับการกระทำของนักศึกษน้อยครั้งที่สุด

ลำดับ	ข้อคำถาม	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	น้อยครั้ง	น้อยครั้งที่สุด
	ด้านการศึกษา					
1.	นักศึกษาเข้าห้องสมุดเพื่อศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม					
2.	นักศึกษาไม่สนใจฟังอาจารย์บรรยาย					
3.	นักศึกษาสามารถจดคำบรรยายของอาจารย์ได้ทัน					
4.	นักศึกษาเข้าชั้นเรียนก่อนเวลาที่อาจารย์จะเข้าสอน					
5.	นักศึกษาจับประเด็นสำคัญที่อาจารย์บรรยายได้					
6.	นักศึกษาขอคำปรึกษาจากอาจารย์เกี่ยวกับเรื่องเรียน					
7.	นักศึกษาพูดคุยและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในเรื่องเรียนกับเพื่อนและรุ่นพี่					
8.	นักศึกษาจัดเวลาอ่านหนังสือเพื่อเตรียมตัวก่อนที่จะเรียน					
9.	ในขณะที่อาจารย์กำลังสอน นักศึกษาพูดคุยกับเพื่อน					
10.	เมื่อนักศึกษาทำข้อสอบไม่ได้ นักศึกษาจะแอบดูโน้ตย่อ					
11.	นักศึกษามักไม่เข้าเรียนในวิชาที่นักศึกษาไม่ชอบ					
12.	นักศึกษาจะเข้าชั้นเรียนและให้ความสนใจในทุกรายวิชา					
13.	แม้นักศึกษาจะทำข้อสอบไม่ได้ นักศึกษาก็ไม่เคยทุจริตในการสอบ					
14.	นักศึกษาเรียนกวดวิชาเพิ่มเติม					

ลำดับ	ข้อความถาม	เป็น ประจำ	บ่อย ครั้ง	บาง ครั้ง	น้อย ครั้ง	น้อยครั้ง ที่สุด
15.	นักศึกษา มักขาดสมาธิในการเรียน					
	ด้านสังคม					
16.	นักศึกษา ขอคำแนะนำในการปฏิบัติตัวภายในมหาวิทยาลัยจากนักศึกษารุ่นพี่					
17.	นักศึกษา ชอบแยกตัวอยู่คนเดียว					
18.	นักศึกษา ทำความเคารพเมื่อพบอาจารย์					
19.	นักศึกษา ชอบทำงานคนเดียวมากกว่าทำงานกับเพื่อน					
20.	นักศึกษา ทำงานร่วมกับทุกคนได้ด้วยความสบายใจ					
21.	นักศึกษา ให้ความเคารพรุ่นพี่					
22.	นักศึกษา ไม่ชักชวนเพื่อนให้ดื่มสุรา หรือของมีเมาภายในบริเวณมหาวิทยาลัย					
	ด้านค่าใช้จ่าย					
23.	นักศึกษา ซื้อเสื้อผ้าและ ของใช้ส่วนตัวที่มีราคาแพง					
24.	นักศึกษา ใช้จ่ายเงินในการเรียนอย่างพอเพียง					
25.	นักศึกษา สามารถจ่ายค่าหนังสือหรือเอกสารประกอบการเรียนได้					
26.	นักศึกษา ทำงานนอกเวลาเรียน เพื่อหารายได้มาใช้ในการเรียน					
27.	นักศึกษามักใช้จ่ายเงินเพื่อการพักผ่อนบางโอกาส					
	ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม					
28.	นักศึกษา ไปออกค่ายอาสา กับชมรม					
29.	นักศึกษา เข้าร่วมกิจกรรมรับน้องใหม่					

ลำดับ	ข้อความถาม	เป็น ประจำ	บ่อย ครั้ง	บาง ครั้ง	น้อย ครั้ง	น้อยครั้ง ที่สุด
30.	นักศึกษาเข้าฟังการอภิปรายทางวิชาการที่จัดขึ้น ภายในมหาวิทยาลัย					
31.	นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมการเลือกตั้งองค์การ นักศึกษา สภานักศึกษา					
32.	นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา เช่น ร่วม ฟังบรรยายธรรม ตักบาตร ฯลฯ					
33.	นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมไหว้ครูของ มหาวิทยาลัย					
34.	นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมอาสาสมัครในงานต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย					
35.	นักศึกษาเข้าชมการแข่งขันกีฬาภายใน มหาวิทยาลัย					
36.	นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อพัฒนาความรู้ ความสามารถในสาขาวิชา หรือวิชาชีพที่เรียนอยู่					

ชุดที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามถึงคุณลักษณะและความรู้สึกนึกคิดทั่วไปเกี่ยวกับตัวของนักศึกษาขอให้นักศึกษาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษามากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อยที่สุด

ลำดับ	ข้อความถาม	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
1.	เมื่อข้าพเจ้ามีนัด ข้าพเจ้าชอบไปถึงที่นัด หมายก่อนเวลา					
2.	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเป็นการเสียเวลา ถ้าต้องรอซื้อ ของในร้านค้าที่มีลูกค้าแน่น					
3.	ข้าพเจ้ารู้สึกโมโห ถ้ามีคนมาขัดจังหวะใน ขณะที่ข้าพเจ้าไม่สามารถทำสิ่งที่ข้าพเจ้าตั้งใจ ไว้ได้					
4.	ข้าพเจ้าคิดว่าเวลาช่างผ่านไปรวดเร็ว จนไม่ สามารถทำสิ่งที่ตั้งใจไว้ได้					
5.	ข้าพเจ้ารู้สึกว่า ข้าพเจ้าต้องทำสิ่งต่าง ๆ อย่างรวดเร็วเพื่อแข่งกับเวลา					
6.	ข้าพเจ้ารู้สึกว่า ข้าพเจ้าอยากทำธุระให้เสร็จ โดยเร็วเท่าที่จะทำได้					
7.	ข้าพเจ้าไม่ชอบให้มีใครหรืออะไรมาขัดจังหวะ การทำงานของข้าพเจ้า					
8.	ข้าพเจ้ารู้สึกทนไม่ได้ ถ้าต้องทำงานร่วมกับ คนที่ทำงานอย่างขอไปที					

ลำดับ	ข้อความถาม	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
9.	เพื่อน ๆ ส่วนใหญ่เห็นว่าข้าพเจ้าเป็นคนที่ จริงจังกับการทำงาน					
10.	ข้าพเจ้าเป็นคนไม่ยอมเสียเวลาเพื่อฟังคนอื่น พูดเพื่อเจอ					
11.	ข้าพเจ้าชอบทำงานที่ข้าพเจ้ารับผิดชอบให้ เสร็จก่อนกำหนดเวลา					
12.	เมื่อข้าพเจ้ากำลังฟังคนพูดเรื่องไร้สาระ ข้าพเจ้าจะรู้สึกเบื่อและหาทางเลี้ยวออกมา					
13.	ข้าพเจ้าเป็นคนที่ทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยความ รวดเร็ว ว่องไว					
14.	เมื่อข้าพเจ้าต้องทำสิ่งต่าง ๆ ซ้ำซาก ข้าพเจ้า รู้สึกหงุดหงิด					
15.	ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นในการทำงาน					

ชุดที่ 3 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน

คำชี้แจง ให้นักศึกษาอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่ง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด เพียงข้อละเครื่องหมายเดียว ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 อันดับ ได้แก่

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อยที่สุด

ลำดับ	ข้อคำถาม	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
1.	นักศึกษาเป็นคนที่เพื่อนไว้วางใจ					
2.	นักศึกษาทำกับเพื่อนในกลุ่มมักจะทำกิจกรรมร่วมกัน					
3.	นักศึกษาได้รับความร่วมมือในการปฏิบัติงานกลุ่มจากเพื่อนน้อยมาก					
4.	นักศึกษปฏิบัติต่อเพื่อนร่วมชั้นเรียนด้วยความจริงใจ					
5.	นักศึกษามักขัดแย้งกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนเสมอ					
6.	นักศึกษาไม่เคยให้ความช่วยเหลือเพื่อนเมื่อเพื่อนมีปัญหา					
7.	เพื่อนร่วมชั้นเรียนของนักศึกษาให้ความเป็นกันเอง และแสดงความเป็นมิตรกับนักศึกษาอยู่เสมอ					
8.	เพื่อนร่วมชั้นเรียนของนักศึกษาไม่ให้ความร่วมมือ เมื่อนักศึกษาขอความร่วมมือในการปฏิบัติงานใด ๆ ก็ตาม					
9.	นักศึกษาไม่เคยให้กำลังใจเพื่อน เมื่อเพื่อนมีปัญหา					

ลำดับ	ข้อความถาม	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
10.	นักศึกษาสามารถปรึกษาเพื่อน เมื่อมีเรื่องไม่สบายใจ					
11.	เพื่อน ๆ มักไม่เห็นด้วยกับความคิดของนักศึกษา					
12.	นักศึกษาดูแลเพื่อนที่เจ็บป่วยอย่างใกล้ชิด					
13.	นักศึกษาไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนในเรื่องต่าง ๆ					
14.	เมื่อเพื่อนไม่สบาย นักศึกษาไม่เคยให้ความสนใจ					
15.	นักศึกษาให้ความช่วยเหลือเพื่อนเกี่ยวกับปัญหาส่วนตัว					
16.	นักศึกษาให้ความช่วยเหลือเพื่อนในเรื่องการเรียน					
17.	เมื่อเพื่อนเรียนไม่เข้าใจ นักศึกษาจะรำคาญเมื่อเพื่อนสอบถาม					
18.	เมื่อนักศึกษาทำงานผิดพลาด เพื่อน ๆ จะไม่ให้งำลังใจ					
19.	นักศึกษากับเพื่อนมักจะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันในเรื่องเรียนเสมอ					

ภาคผนวก ข

คำอำนาจจำแนกของแบบสอบถามการใช้ชีวิตใหม่มหาวิทยาลัย

คำอำนาจจำแนกของแบบสอบถามบุคลิกภาพ

คำอำนาจจำแนกของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน

ตาราง 29 แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) เป็นรายข้อของแบบสอบถามการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)
1	3.600	16	5.518
2	2.688	17	2.814
3	3.600	18	3.862
4	2.160	19	2.679
5	4.816	20	2.868
6	2.147	21	4.277
7	3.416	22	4.816
8	3.870	23	4.082
9	4.660	24	2.853
10	6.000	25	2.814
11	8.275	26	7.022
12	7.937	27	4.793
13	6.594	28	3.969
14	4.860	29	2.688
15	9.165		

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .865

ตาราง 30 แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) เป็นรายข้อของแบบสอบถามบุคลิกภาพ

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)
1	5.150	8	2.333
2	3.100	9	4.816
3	3.000	10	3.789
4	5.150	11	8.275
5	6.481	12	5.814
6	3.473	13	2.333
7	5.601	14	4.292

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .960

ตาราง 31 แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) เป็นรายข้อของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา
กับเพื่อน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)
1	2.966	8	3.162
2	2.496	9	3.121
3	2.966	10	2.376
4	2.376	11	2.256
5	2.393	12	2.376
6	2.966	13	3.813
7	5.167	14	2.393

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .780

ภาคผนวก ค
หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญ
หนังสือรับรองเพื่อการเก็บข้อมูล
หนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5730

ที่ ศธ 0519.12/ 7816

วันที่ ๖/ ธันวาคม 2550

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณะบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวรุ่งทิพย์ เอี่ยมจิตร นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตห้วยหมาก กรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์เวรณี กรีทอง อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา และ อาจารย์พาสณา จุลรัตน์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตห้วยหมาก กรุงเทพมหานคร

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวรุ่งทิพย์ เอี่ยมจิตร และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

๒๕๖๖ Cu

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศิริ จีระเชษฐกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ 0519.12/5468

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

16 สิงหาคม 2550

เรื่อง ขอข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

เนื่องด้วย นางสาวรุ่งทิพย์ เอี่ยมจิตร นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตหัวหมาก กรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความประสงค์ จะขอข้อมูลจำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 – 4 ที่เข้าศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา 2547 – 2550 และ ลงทะเบียนเรียนในภาคต้น ปีการศึกษา 2550 เพื่อเป็นข้อมูลในการทำสารนิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวรุ่งทิพย์ เอี่ยมจิตร ได้ข้อมูลเพื่อ การวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จีระเชชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2664-1000 ต่อ 5730

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 086-999-3496

ที่ ศร 0519.12/0345

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุมนวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

10 มกราคม 2551

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

เนื่องด้วย นางสาวรุ่งทิพย์ เอี่ยมจิตต์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตหัวหมาก กรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ ชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 240 คน ตอบแบบสอบถามเรื่องการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ในระหว่างเดือนมกราคม 2551-เดือนมีนาคม 2551

จึงเรียนมาเพื่อขอบความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวรุ่งทิพย์ เอี่ยมจิตต์ ได้ทำการเก็บข้อมูลซึ่งเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศิริ จิระชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-6495063 , 02-6641000 ต่อ 5731 , 5646

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต มือถือ 086-9993496